

Arrest

nr. 297 592 van 24 november 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 20 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 februari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juni 2023 en gelet op de beschikking van 23 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juli 2023.

Gelet op het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 28 juli 2023 waarbij de voorzitter de zaak tegensprekelijk uitstelt naar de openbare terechtzitting van 11 augustus 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Eritrese nationaliteit te beschikken. U behoort tot de Tigrinya etnie en bent christenorthodox. U spreekt Tigrinya, Amhaars en Engels, en begrijpt een beetje Arabisch. U heeft twee zussen, drie halfbroers en twee halfzussen. U bent gehuwd en hebt vier kinderen.

U bent geboren op [...] juni 1974 te Addis Abeba (Ethiopië). Uw vader was een Eritrese onafhankelijkheidsstrijder en uw moeder een huisvrouw. Twee jaren na uw geboorte verhuisde u met uw oudere zus A. en uw ouders naar hun geboorteregio Dekemhare. Daar werd uw zus S. geboren. Datzelfde jaar kwam K., uw halfbroer langs vaderszijde, ter wereld in Asmara. In 1979 sneuvelde uw vader bij Denden Fort te Nakfa. In 1984 of 1985 verhuisde u met uw gezin naar Nakfa. Uw moeder hertrouwde met de strijder B.E.T.. Samen kregen ze drie kinderen, geboren in 1994, 1997 en 1998. U behaalde uw diploma technisch secundair onderwijs in 1992. Omwille van uw goede resultaten in wiskunde, fysica en Engels werd u geselecteerd voor een piloopleiding.

In de periode 1993-1994 ontving u in Asmara de basisopleiding met het Finse vliegtuig 'Ready Go'. Een jaar later ontving u een helikopteropleiding op de Torzhok luchtmachtbasis te Rusland. U reisde legaal met een paspoort dat door de autoriteiten bewaard werd. In 1996 werd u, als enige van de negen studenten, gecertificeerd om te vliegen met een Mi-17 helikopter. U keerde terug naar Asmara, vestigde zich in het Sembel Complex en werd aangesteld als tweede luitenant. Na de nodige trainingen werd u in 1998 gepromoveerd tot kapitein en in 1999 tot piloot-incommand van de Mi-17 helikopter. Bij het grensconflict van 1998-2000 stond u hoofdzakelijk in voor het vervoer van militair personeel. U begeleidde ook gevechtsvliegtuigpilot D.A.H. vanuit uw helikopter. Zo vloog u tijdens een training met uw helikopter onder zijn vliegtuig teneinde hem te informeren over de topografie en het raketbereik. Tijdens het grensconflict kwamen veel van uw vrienden en collega's om het leven. U keerde zich tegen het Eritrese regime. Tijdens vergaderingen zou u soms uw mening uiten of u verzetten tegen een opdracht. Hierdoor werd u geviseerd en nauw opgevolgd. In 2002 werd u gepromoveerd tot majoor. In die periode kreeg u eveneens de verantwoordelijkheid om nieuwe piloten op te leiden. Verder kreeg u opdrachten zoals de controle op illegale visserij en het vervoeren van zowel goederen als personen (waaronder de president, militair personeel en burgers). Tussen 2001 en 2006 was u gehuwd met M.G.. Jullie dochter N. en zoon L. werden geboren in Asmara in 2003 en 2006 respectievelijk. Intussen huwde uw jongere zus S. met een Britse man en verhuisde zij naar het Verenigd Koninkrijk (VK). In 2005 of 2006 reisde u met uw collega's voor een vliegshow naar Dubai (Verenigde Arabische Emiraten, VAE). Uw reis en verblijf was legaal, maar u werd bewaakt door de autoriteiten, die ook uw paspoort bewaarden. In 2006 of 2007 beschuldigden ze u van het faciliteren van de desertie van bepaalde soldaten. U werd gearresteerd en opgesloten in een ondergrondse gevangenis van de luchtmacht. U kon een zestal weken later vrijkomen en werd onder surveillance geplaatst. Een tijd later begon u terug te werken. In de periode 2008-2010 zat u gevangen in het Vijfde Politiekantoor van Asmara. Bij uw vrijlating kreeg u nog een jaar een vliegverbod, waarna u uw werk kon verderzetten. Op 13 februari 2010 huwde u met H.A.S.. Een jaar of twee later verliet uw ex-vrouw M. het land op legale wijze. U regelde dat uw kinderen daarna eveneens legaal konden vertrekken en hun moeder in Zweden konden vervoegen. In die periode werd een andere piloot opgepakt en zes maanden opgesloten. U besloot toen dat u best zo snel mogelijk het land kon verlaten. Voor uw vertrek had u een relatie met K.O. en T.E.G.. In 2015, na uw vlucht, werden jullie zonen N. en B. geboren te Asmara. Mi. huwde in Eritrea en vertrok met jullie zoon N. naar Kampala (Oeganda). T. verhuisde ook naar Oeganda met jullie zoon B..

In oktober 2013 insinueerde Y.K., de adviseur van brigadier-generaal T.H., dat deze u wou arresteren. U besloot het land te verlaten. U vroeg kolonel S.R. om vrijaf en stelde in uw eigen naam een passing permit op. U verliet uw huis op een vrijdag- of zaterdagavond. U droeg een pet, bril en sjaal. Aan het Edaga Hamus busstation vroeg u een oude man om voor u een ticket naar Assab te kopen. U gaf hem een valse naam. Die nacht sliep u in een hotel nabij het busstation. U zette uw gsm uit. Uw valse naam werd afgeroepen bij het betreden van de bus en onderweg naar Assab werd u tweemaal gecontroleerd. Toen u uw werkkaart toonde waarop uw rang weergegeven was, mocht u meteen passeren. In Assab contacteerde u een kennis van de Afar etnie. U betaalde hem 1.000 of 2.000 nakfa om u met de wagen naar een dorpje nabij de Djiboutiaanse grens te brengen. Eenmaal jullie voorbij de loopgraaf van Harsile waren gepasseerd, vertelde u hem de waarheid. Met tegenzin bracht hij u nog een stuk verder vooraleer u te laten uitstappen. Hij keerde terug en u ging te voet verder. U merkte dat soldaten naar u op zoek waren. Ze riepen en losten schoten in de lucht. U verschuilde zich achter een rots. Uiteindelijk bereikte u Djibouti na twee dagen en twee nachten wandelen.

U ging de grens illegaal over en vertelde de Djiboutiaanse grenswacht meteen dat u een Eritrese piloot was. U vreesde dat Eritrese spionnen u zouden ontvoeren indien u langer in het grensgebied zou blijven. U werd meteen door een commandant naar de hoofdstad gebracht en daar zes weken lang opgesloten. De Djiboutiaanse autoriteiten contacteerden intussen de Ethiopische regering – destijds gedomineerd door de Tigray People's Liberation Front (TPLF). Ze informeerden hen over uw komst en gaven daarbij verkeerdelijk aan dat u met het vliegtuig Eritrea was ontvlucht. De Ethiopische regering eiste uw onmiddellijke uitlevering. Bij uw vrijlating vreesde u voor uw leven en verzocht u bewaking.

U werd vervolgens ondergebracht in het Negad politietrainingskamp. U kon het kamp verlaten, maar werd continu vergezeld door soldaten. Uw verzoek om het land te verlaten, werd geweigerd. Zo bleef u vijf jaar lang in het kamp vooraleer u een manier vond om op illegale wijze Djibouti te verlaten. In die periode liet u zich interviewen door de Italiaanse journalist Ma.A.. Hij kon u misschien helpen om Italië te bereiken. U liet daarom uitschijnen dat u een gevechtsvliegtuigpiloot was die bombardementen had uitgevoerd tijdens het Eritrees-Ethiopisch grensconflict van 1998-2000. Massimo heeft deze elementen overdreven in zijn artikel. Wanneer hij vroeg of u Eritrea per vliegtuig had verlaten, loog u dat u inderdaad op die manier uw herkomstland had ontvlucht. Hij stelde dat u als militair piloot geen internationale bescherming zou kunnen krijgen en raadde u aan uw militair profiel te verzwijgen. In de loop van 2018 vroeg u om de bewaking te versoepelen en raakte u bevriend met een aantal Djiboutianen. U betaalde hen voor de aanmaak van een vals Djiboutiaans paspoort. In september 2018 kon u uw bewakers omkopen, uw vals paspoort ophalen en de luchthaven bereiken. Daar had uw smokkelaar iets geregeld waardoor u vlot de douane kon passeren. U vertrok met het vliegtuig naar Turkije. Eenmaal aan boord nam de smokkelaar het paspoort terug. U bleef acht maanden in Istanboel alvorens op illegale wijze de Turks-Griekse grens over te steken. U leefde een half jaar in Athene en vertrok op 8 maart 2020 met een vliegtuig naar Brussel (België). Daarbij gebruikte u een vals reisdocument van een Zuid-Amerikaans land met een foto van een op u gelijkend persoon. U kreeg de instructie u na uw aankomst in België van het document te ontdoen. U probeerde nog zeven maanden tevergeefs Engeland te bereiken. Op 13 oktober 2020 verzocht u de Belgische staat om internationale bescherming.

Omwille van uw illegale republiekvlucht in 2013 werd uw echtgenote in Asmara door de Eritrese autoriteiten regelmatig bevestigd en onder druk gezet. In 2017 verliet ze Eritrea en reisde ze via Saoedi-Arabië en Sudan naar Turkije, alwaar ze nog verblijft. In 2018 ontvluchtte uw jongste broer Yu. het land. Hij woont momenteel nog in Addis Abeba. In België heeft u contact met F.G.A. (C.G. nr. [...] – O.V. nr. [...]). Hij is uw neef langs moederszijde en woont als erkend vluchteling in Antwerpen.

U legt volgende kopieën neer om uw verzoek te staven: (1) uw geboorteakte (nr. [...]), afgeleverd door de Public Registration Office te Asmara op 16 augustus 2013, (2) uw verblijfskaart (nr. [...]), afgeleverd op 3 maart 2010, (3) uw identiteitskaart (nr. [...]), (4) uw diploma van de Winna Technical School, afgeleverd op 11 juli 1992, (5) uw certificaat (nr. [...]) van de opleiding tot Mi-17-1V helikopterpiloot, afgeleverd op 15 oktober 1996, (6) uw certificaat van de opleiding in vijf softwareprogramma's, afgeleverd op 2 maart 1997, en (7) uw certificaat van 'primary and basic flying training', afgeleverd door het Eritrean Airforce Training Center in Asmara op 8 mei 1998.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het Commissariaat-generaal is van oordeel dat er geen reden is om uitspraak te doen over het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Artikel 55/2 en artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet verplichten namelijk niet dat de voorwaarden voor insluiting van de internationale bescherming worden nagegaan alvorens te besluiten tot uitsluiting van deze bescherming. Aangezien er, rekening houdend met alle omstandigheden eigen aan uw zaak, ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de uitsluitingsclausules op u van toepassing zijn, is er geen reden om na te gaan of u bovendien niet voldoet aan de criteria voor internationale bescherming terwijl u ervan moet worden uitgesloten (naar analogie met: Raad van State, arrest 249.122 van 3 december 2020).

Artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet bepaalt onder andere dat een vreemdeling wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer hij onder artikel 1F van de Vluchtelingenconventie valt.

Artikel 1F(a) van de Vluchtelingenconventie stelt dat de bepalingen van dit verdrag niet van toepassing zijn op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan, zoals omschreven in de internationale verdragen welke zijn opgesteld om bepalingen met betrekking tot deze misdrijven in het leven te roepen.

Opdat er van deelneming aan een in artikel 1F genoemd misdrijf sprake kan zijn, moet de verzoeker individuele verantwoordelijkheid treffen. Het gegeven dat een persoon nooit zelf misdrijven zou hebben begaan volstaat niet om te besluiten dat de vreemdeling niet kan uitgesloten worden van de vluchtelingenstatus. Medeplichtigheid (cf. art 25, §3, Statuut van Rome) aan de in artikel 1F beschreven misdrijven valt immers ook onder het toepassingsgebied van deze uitsluitingsclausules, dit voor zover werd gehandeld met kennis van de praktijken en de verzoeker hierbij een substantiële of wezenlijke bijdrage heeft geleverd in de wetenschap dat zijn handelen of zijn verzuim te handelen het misdadig gedrag faciliteerde. Een persoon moet niet fysiek het misdrijf hebben begaan. Het aanzetten tot, helpen bij, medewerking verlenen aan, of anderzijds bijstand bieden teneinde het begaan van een misdrijf te vergemakkelijken kan volstaan (UNHCR, Guidelines on International Protection: Application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees, 4 september 2003, nr. 18; art 25, §3, Statuut van Rome van 17 juli 1998).

In dit verband wordt nog gewezen op de uitspraak van het Joegoslavië-tribunaal dat in de zaak Tadic (Prosecutor v. Tadic Judgment Case No. IT-94-1-T ICTY Trial Chamber 7 May 1997) heeft overwogen dat een verdachte strafrechtelijk verantwoordelijk kan worden gehouden voor zijn handelen wanneer is komen vast te staan dat hij bewust deelnam aan het begaan van een misdrijf en indien zijn deelname een rechtstreekse en wezenlijke invloed had op het begaan van het misdrijf door zijn daadwerkelijke steun hieraan gedurende, voorafgaande aan of volgend op het misdrijf (rechtsoverweging 692). Onder "wezenlijke invloed" verstaat het Joegoslaviëtribunaal dat de bijdrage een feitelijk effect heeft op het begaan van het misdrijf en dat het misdrijf hoogstwaarschijnlijk niet op dezelfde wijze zou hebben plaatsgevonden indien niemand de rol van de verdachte had vervuld (rechtsoverweging 688). Er is dus sprake van een substantiële bijdrage als er een causaal verband bestaat tussen de handelingen van een persoon en het misdrijf in kwestie.

Oorlogsmisdrijven worden in artikel 8 van het Statuut van Rome van 17 juli 1998 gedefinieerd afhankelijk van de aard van het conflict. Het Eritrees-Ethiopisch grensconflict dat plaatsvond tussen mei 1998 en juni 2000 en waaraan u deelnam als gevechtspiloot (cf. infra), dient te worden beschouwd als een internationaal gewapend conflict in de zin van artikel 8, paragraaf 2, lid a en b van het Statuut van Rome. Binnen deze bepalingen worden oorlogsmisdrijven gedefinieerd als ernstige schendingen van gemeenschappelijk artikel 3 van de Verdragen van Genève van 1949; en andere ernstige schendingen van de wetten en gebruiken die gelden in geval van gewapende conflicten van internationale aard, binnen het gevestigde kader van internationaal recht.

Wat u betreft, zijn er ernstige redenen om aan te nemen dat u individuele verantwoordelijkheid treft bij het plegen van een oorlogsmisdaad zoals bepaald in artikel 8, 2, b, (iv) van het Statuut van Rome. Deze bepaling luidt als volgt: "opzettelijk een aanval inzetten in de wetenschap dat een dergelijke aanval incidentele verliezen aan levens of letsel onder burgers zal veroorzaken of schade aan burgerdoelen of omvangrijke, langdurige en ernstige schade aan het milieu zal aanrichten, die duidelijk buitensporig zou zijn in verhouding tot het te verwachten concrete en directe algehele militaire voordeel".

Het principe van het nemen van voorzorgsmaatregelen in een aanval is bovendien een gewoonterechtelijke norm in het internationaal humanitair recht (ICRC, IHL databases, regel 15). Dit principe houdt in dat men bij het voeren van militaire operaties ten allen tijde attent is op het sparen van de burgerbevolking, burgers en civiele objecten. Alle haalbare voorzorgsmaatregelen moeten genomen worden om incidentele burgerslachtoffers en schade aan civiele objecten te vermijden, minstens te minimaliseren.

Ten eerste dient vastgesteld dat uit uw persoonlijke achtergrond en professionele loopbaan blijkt dat u binnen de Eritrese luchtmacht een hoge militaire rang bekleedde en actief was als gevechtspiloot ten tijde van het Eritrees-Ethiopisch grensconflict, dat plaatsvond tussen mei 1998 en juni 2000.

Zo kan vooreerst, wat betreft uw achtergrond en militaire carrière binnen de Eritrese luchtmacht, het volgende worden vastgesteld:

Uw banden met het Eritrese regime kunnen getraceerd worden tot voor de onafhankelijkheid. Toen was uw vader een 'shabia' – een soldaat van het Eritrean People's Liberation Front (EPLF), de groepering die tussen 1970 en 1991 streed voor de onafhankelijkheid van Eritrea en uiteindelijk werd omgevormd tot de People's Front for Democracy and Justice (PFDJ). Het PFDJ is de enige wettelijk toegestane Eritrese politieke partij die reeds 31 jaar onafgebroken het land bestuurt. Uw vader sneuvelde in 1979, waarna uw

moeder opnieuw een shabia huwde (notities persoonlijk onderhoud dd. 22 november 2021 (verder 'notities I'), p. 6). Intussen groeide u op als een zogenaamde student van de strijd. Omwille van uw positie kon u een Eritrese identiteitskaart bekomen zonder formaliteiten zoals identiteitsdocumenten of getuigen, die enkel vereist waren voor "gewone burgers" (notities I, p. 13). Op basis van uw goede schoolresultaten werd u geselecteerd voor een basisvliegopleiding in Asmara, waarna u opnieuw geselecteerd werd voor een vervolgopleiding in Rusland. Daar behaalde u als enige van de negen studenten uw helikopterpilootcertificaat (notities I, p. 6, 17). Zo werd u een onmisbaar onderdeel van de Eritrese luchtmacht: "er waren geen andere mensen met mijn ervaring. Ze hadden mij nodig" (notities I, p. 16). U omschreef uzelf als "een piloot, shabia, zoon van een shabia. Het is geen ordinair iemand" (notities persoonlijk onderhoud dd. 13 mei 2022 (verder 'notities II'), p. 5-6). U geniet inderdaad een zekere bekendheid binnen de Eritrese gemeenschap. Bij uw aankomst in Djibouti lichtte u de grenswachters meteen in over uw beroepsprofiel. In dit verband stelde u dat 90% van de plaatselijke Eritrese vluchtelingen u zou herkennen (notities persoonlijk onderhoud dd. 19 juli 2022 (verder 'notities III'), p. 14). In het grensgebied worden ook regelmatig "belangrijke mensen" ontvoerd door Eritrese spionnen (notities I, p. 5). Het mag dan ook niet verbazen dat u over de middelen en connecties beschikte om het legale vertrek van uw kinderen N. en L. te faciliteren (notities I, p. 8 & notities II, p. 19). Uw hoog profiel blijkt verder uit het feit dat uw medische controles werden uitgevoerd in het Eneal Ziekenhuis, waar ook de gezondheid van ministers wordt opgevolgd (notities I, p. 11). U bekleedde de **rang** van hoofdpiloot, volle kapitein en majoor. U had beslissingsbevoegdheid over de kapitein, luitenant en tweede luitenant (notities I, p. 19-20 & notities II, p. 7). Uw hoge militaire positie blijkt eveneens uit uw verklaringen over uw republiekvlucht. Zo kon u vlot de controleposten passeren zodra de soldaten uw rang op uw passing permit lazen. Daarnaast is het opmerkelijk dat u over de mogelijkheid beschikte om uw eigen passing permits uit te schrijven (notities I, p. 22 & notities II, p. 12). Wat uw **bevelhebbers** betreft, vergaderde u regelmatig met generaal T.H. – de opperbevelhebber van de Eritrese luchtmacht (notities I, p. 16 & notities III, p. 12). Uw opdrachten kwamen soms rechtstreeks van president Isaias Afewerki (notities I, p. 20 & notities II,

p. 18). Wanneer werd gevraagd naar een chronologisch overzicht van uw directe oversten, wees u naar generaal H.H. voor de periode 1996-2002 en naar generaal T.H. voor de periode daarna. U bevestigde uitdrukkelijk dat zij u opdrachten gaven en u rechtstreeks aan hen rapporteerde (notities II, p. 9). U stelde verder dat u zich begin 2000 tegen het Eritrese regime hebt gekeerd. Tijdens vergaderingen met de legertop stelde u sommige beslissingen in vraag en "dat maakte mij een target voor mijn bazen. Zij beschouwden mij als vijand van het regime" (notities I, p. 15). Zoals hierna zal blijken, kan u op dit punt echter niet overtuigen.

Bij het einde van het tweede persoonlijk onderhoud trachtte u uw rang te minimaliseren. In contrast met uw eerdere nadrukkelijke bevestigingen, identificeerde u plots Y.H. als uw operationeel verantwoordelijke en directe overste (notities II, p. 18). Tijdens het derde persoonlijk onderhoud plaatste u nog kolonel S.R. tussen Y.H. en generaal T.H. (notities III, p. 6). Wanneer u werd gewezen op uw uiteenlopende verklaringen, stelde u dat u eerst dacht dat de vragen met betrekking tot uw oversten meer algemeen dan gedetailleerd waren (notities III, p. 7). Deze verklaring kan geenszins overtuigen. Uw eerste versie van de feiten werd immers meermaals door u bevestigd, en uw verklaringen terzake waren duidelijk. Dat u plots, nadat u gewezen werd op uw wel erg hoge positie binnen de Eritrese luchtmacht, op de vaststelling dat deze positie weinig verenigbaar is met uw bewering dat u een criticus van het regime was en omwille daarvan geïsoleerd werd, en tevens nadat u reeds werd gewezen op de mogelijkheid tot uitsluiting van internationale bescherming, uw verklaringen simpelweg bijstelt, overtuigt dan ook hoegenaamd niet. Bovendien kreeg u in de periode waarin u zich zou hebben opgeworpen als een criticus meer verantwoordelijkheden en kon u door de rangen rijzen. In 2002 werd u gepromoveerd tot majoor en in 2004 tot vlieginstructeur. U kreeg in 2006 de mogelijkheid om naar Dubai te reizen voor een vliegshow (notities II, p. 7-8). **Er kan bezwaarlijk worden aangenomen dat u een criticus was, terwijl u intussen gepromoveerd werd tot de top van de Eritrese luchtmacht.**

Concluderend dient vastgesteld dat uit uw verklaringen ondubbelzinnig naar voren komt dat u jarenlang een hoge positie bekleedde binnen het Eritrese leger. U had een hoge rang en uw directe oversten behoorden tot de hoogste regionen van het regime. Generaals H.H. en T.H. rapporteerden immers rechtstreeks aan president Isaias Afewerki.

Voorts dient vastgesteld dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u ten tijde van het Eritrees-Ethiopisch grensconflict, dat aanving in het jaar 1998, wel degelijk een actief militair piloot was.

U ontkende uw betrokkenheid als piloot in het kader van bovengenoemd grensconflict in eerste instantie door te verwijzen naar uw burgerlijk beroepsprofiel: "het werk waar ik was gestationeerd, was een burgerlijke squad. De andere collega's waren een militaire squad, dus daarom" (notities I, p. 15). Deze argumentatie moet worden verworpen aangezien u in werkelijkheid ook tot de militaire tak behoorde. Aanvankelijk beweerde u: "in de civiele luchtmacht ben ik volle kapitein en piloot-in-command. Omdat de civiele luchtmacht beheerd werd door de militaire luchtmacht, had ik ook een rang zo. Daar was ik een majoor, dat is het equivalent" (notities I, p. 19). U beschreef de werkwijze van de civiele luchtmacht en de verhouding tot de militaire tak (notities I, p. 16, 20). Omwille van uw positie binnen de burgerlijke luchtvaart diende u geen militaire opdrachten uit te voeren (notities I, p. 21). U werd, naar eigen zeggen, dan ook niet ingezet bij het Eritrees-Ethiopisch grensconflict en was enkel actief als vlieginstructor (notities I, p. 13). Ook tijdens het tweede persoonlijk onderhoud volhardde u initieel in uw civiele loopbaan: "ik was een piloot van een burgerlijke helikopter [...]. Ik was altijd druk bezig met mensen vervoeren, want die helikopter was een burgerlijke helikopter" (notities II, p. 6, 8). Pas nadat u geconfronteerd werd met de nieuwsartikels waarover het CGVS beschikt, gaf u toe eerder te hebben gelogen over uw profiel: "ik [heb] advies gekregen van andere mensen, dat als je zegt dat je een gevechtspiloot was, je geen documenten krijgt [...]. De informatie die jullie hebben gevonden, is waar, maar ik wou het niet zeggen, want iemand heeft mij geadviseerd te zeggen dat ik een burgerlijke piloot was"

(notities II, p. 15).

Daarnaast beriep u zich op uw **beperkte ervaring** als reden waarom u niet had deelgenomen aan het conflict en stelde u tijdens het grensconflict niet gevechtsklaar te zijn geweest (notities II, p. 15-16). U vertelde zelf dat er na het referendum van 1993 geen Eritrese vliegtuigen of piloten waren (notities I, p. 17). Ook vijf jaar later waren er weinig piloten (notities II, p. 8, 16). U schetste de situatie ten tijde van het grensconflict als volgt: "toen waren de luchtmacht en de piloten niet voorbereid op een strijd, maar het was gewoon een verplichte opdracht [...]. De baas van de luchtmacht had toen onvoldoende kennis en ervaring. Hij was generaal T.H.. Daardoor zijn piloten en oorlogsvliegtuigen gebombardeerd en mensen gesneuveld" (notities I, p. 15). Dat u omwille hiervan niet zou zijn ingezet als gevechtspiloot in het conflict, is geenszins aannemelijk te noemen. Immers, uit het geheel van uw verklaringen en de beschikbare informatie (cf. infra) blijkt dat de gehele Eritrese luchtmacht destijds onervaren was, maar ook dat u binnen de Eritrese luchtmacht een uniek profiel had. Blijkens uw verklaringen had u op het moment dat het conflict uitbrak als enige met succes een helikopteropleiding in Rusland weten af te ronden (notities I, p. 16); werd u in 1999, nog tijdens het grensconflict, reeds gepromoveerd tot hoofd-piloot; en kreeg u een drietal jaren later reeds de verantwoordelijkheid voor het opleiden van piloten (notities II, p. 7). U omschreef uzelf als "één van de piloten die vanaf het begin bij de luchtmacht was, vanaf de oprichting" (notities II, p. 10). D.A.H., een gevechtsvliegtuigpiloot waarvan u verklaarde dat hij vijandige doelwitten bombardeerde tijdens het grensconflict, was zelfs tegelijkertijd met u aan de vliegtraining begonnen (notities III, p. 4). **In de door u beschreven omstandigheden kan dan ook niet worden aangenomen dat uw collega-piloten wel gevechtsklaar waren, maar u niet** (notities III, p. 16).

Bovenstaande verklaringen aangaande uw beweerde 'onervarenheid' als reden waarom u niet actief deelgenomen zou hebben als piloot in bovengenoemd conflict, stroken voorts niet met de aan het administratief dossier toegevoegde informatie. Immers, uit het verslag van de Claims Commission [opgericht na ondertekening van het vredesakkoord te Algiers, tussen Eritrea en Ethiopië, in het jaar 2000, waarin door middel van bindende arbitrage beslist zou worden over vorderingen aangaande verlies, schade of letsel door de ene regering aan de andere, die verband houdt met het gewapend conflict en voorkomt uit schendingen van het internationaal recht] blijkt nog dat de piloot die Mekele bombardeerde in de beginfase van het grensconflict in 1998 weinig ervaring had. De Eritrese kolonel Abraham bevestigde dat het zijn eerste missie was (map 'landeninformatie' – stuk 3, 'EritreaEthiopia Claims Commission. Partial award: central front. Ethiopia's claim 2 dd. 28 april 2004, volume XXVI, §111). **Verder valt in dit verslag te lezen, betreffende de Eritrese luchtmacht ten tijde van de uitbraak van het grensconflict met Ethiopië in 1998, dat zowel de individuele programmeurs als de piloten, 'volslagen onervaren' waren (ibid., §109). Zodoende kan uw onervarenheid niet worden aangenomen als reële belemmering voor uw deelname aan het grensconflict.**

Er kan dan ook enkel besloten worden dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u wel degelijk actief betrokken was als militair piloot in het Eritrees-Ethiopisch grensconflict dat plaatsvond tussen 1998-2000.

In casu dient te worden gewezen op een specifiek incident dat zich heeft voorgedaan in Mekelle in het begin van het conflict.

Nadat in mei 1998 het grensconflict tussen Ethiopië en Eritrea uitbrak, vielen de luchtmacht van Ethiopië en Eritrea, in mei en juni 1998, doelwitten op elkaars territorium aan. Ethiopische vliegtuigen bombardeerden tweemaal de luchthaven van Asmara in Eritrea, waarbij een persoon om het leven kwam. Dezelfde dag **bombardeerden Eritrese vliegtuigen de hoofdstad van Tigray, Mekelle, in het noorden van Ethiopië. Daarbij raakten ze een basisschool, de Ayder Elementary School, waarbij afhankelijk van de bron 47 tot 60 burgers omkwamen.** Het bombardement op de school is één van de grootste incidenten tijdens de eerste weken van de gevechten (zie 'COI Case ERI 2021-002' toegevoegd aan het administratief dossier). Aangaande het bombardement op de Ayder Elementary School verklaarde Ethiopië bij de, hierboven vermeldde, Claims Commission dat 53 burgers, waaronder 12 schoolkinderen, om het leven kwamen, alsook dat 185 burgers, waaronder 42 schoolkinderen, gewond raakten. De Ethiopische regering beweerde dat een Eritrees vliegtuig veertig minuten na het eerste bombardement terugkeerde en de school opnieuw bombardeerde. Het Eritrese regime beweerde dat de aanval een vergissing was en heeft haar excuses aangeboden, maar geen onafhankelijk onderzoek ingesteld naar de bombardementen. Ethiopië accepteerde niet dat het bombardement een vergissing was en beweerde dat Eritrea, door terug te keren naar de school, doelbewust burgers wou aanvallen. Het tweede bombardement heeft namelijk het doden- en gewondentol sterk doen oplopen doordat er buurtbewoners en burgers het schoolterrein waren opgelopen om hulp te bieden na de eerste aanval.

Bij de bombardementen – zo blijkt immers uit het verslag van de Claims Commission – gebruikte de Eritrese luchtmacht Italiaanse MB-339's bemand door één enkele piloot die verantwoordelijk was voor zowel het volgen van de route als het lossen van de clusterbom op de door de boordcomputer aangegeven plaats. Ayder Elementary School en de omliggende wijk zijn gelegen binnenin de stad Mekelle, aan de noordwestelijke kant. De luchthaven van Mekelle ligt op ongeveer zeven kilometer van deze school verwijderd op een hoger gelegen plaats ten zuidoosten van de stad. De Eritrese piloten dienden een vliegroute te volgen die hen naar de luchthaven bracht via de westelijke kant (opdat de zon achter hen zou liggen en ze zodoende moeilijker konden worden opgemerkt).

Deze route bracht de Eritrese piloten rechtstreeks over dichtbevolkte residentiële wijken van de stad Mekelle (map 'landeninformatie' – stuk 3, 'Eritrea-Ethiopia Claims Commission. Partial award: central front. Ethiopia's claim 2 dd. 28 april 2004, volume XXVI, §103). Uit zowel de landkaarten als het verslag van de Commissie kan duidelijk worden opgemaakt dat de luchthaven van Mekelle, de 'Alula Aba Nega airport', zich buiten de stad bevindt terwijl de Ayder basisschool zich middenin een residentiële wijk situeert.

In augustus 2009 oordeelde de Claims Commission dat Eritrea vier missies met clustermunitie had uitgevoerd, namelijk twee aanvallen op de luchthaven van Mekelle en twee aanvallen op de wijk Ayder in Mekelle. Het Eritrese regime had, zo oordeelde de Claims Commission, wel degelijk het jus in bello of internationaal humanitair recht geschonden door de wijze waarop de vliegoperaties waarbij de school werd geraakt, werden uitgevoerd: "The Commission previously found that Eritrea violated the jus in bello in the conduct of its air operations in May 1998, in connection with two attacks that dropped cluster bombs near the Ayder School in Mekele" (Eritrea-Ethiopia Claims Commission - VOLUME XXVI p. 688) [vrije vertaling: "De commissie oordeelde eerder dat Eritrea het oorlogsrecht overtrad bij de uitvoering van zijn luchtoperaties in mei 1998, in verband met twee aanvallen waarbij clusterbommen werden afgeworpen nabij de Ayder school in Mekele"]. Desalniettemin concludeerde de Commissie niet dat de aanvallen op burgers opzettelijk zijn gepleegd, aangezien zij er niet van overtuigd was dat Eritrea doelbewust een woonwijk had aangevallen. Het Eritrese regime werd wél aansprakelijk gesteld voor het niet nemen van alle haalbare voorzorgsmaatregelen om te voorkomen dat twee militaire vliegtuigen clusterbommen afwierpen in de buurt van een lagere school in de stadswijk Ayder. Zo stelt het verslag dat er **duidelijke indicaties zijn dat essentiële voorzorg bij het uitvoeren van deze operaties ontbrak**, dit gecombineerd met de vaststelling dat geen maatregelen genomen werden om een toekomstige herhaling te vermijden.

Op basis van het bewijsmateriaal aanvaardde de Commissie de claim van Ethiopië dat Eritrea aansprakelijk moest worden gesteld voor de materiële en menselijke schade die voortvloeide uit deze bombardementen (map 'landeninformatie' – stuk 1, 'COI Case, Eritrea, 20/17934' dd. 21 december 2021).

Verder dient te worden benadrukt dat de **bombardementen waarbij de school Ayder geraakt werd, werden uitgevoerd met clusterbommen.** In de bronnen, toegevoegd aan het dossier, wordt een clusterbom omschreven als een lading van tientallen tot honderden mini-explosieven die een groot oppervlak op een volstrekt willekeurige manier met een bommentapijt bedekt. Iedereen in dat gebied loopt een groot risico om verwond of gedood te worden. Door deze willekeurigheid worden burgers vaak het

slachtoffer van clusterbommen. In 2016 behoorde maar liefst 98% van de geregistreeerde slachtoffers van clustermunition tot de burgerbevolking. De inhumane gevolgen van het gebruik van clusterbommen vormden de aanleiding voor staten om de wapens te verbieden via internationale verdragen (map 'landeninformatie' – stuk 4). Hoewel Eritrea deze verdragen niet ondertekende, dient vastgesteld dat, in het kader van de bombardementen op Mekelle in 1998 door de Eritrese luchtmacht, **gebruik werd gemaakt van clusterbommen in een zone met een hoge concentratie van burgers**, waarbij een duidelijk risico bestond op talloze incidentele burgerdoden.

Gelet op de wijze waarop het bombardement waarbij de Ayder Elementary School werd getroffen, werd uitgevoerd en het hoge aantal burgerslachtoffers dat hier viel (cf. supra), dient te worden besloten dat er in casu sprake is van een doelbewust ingezette aanval waarbij de uitvoerders konden aannemen dat deze aanval een incidenteel verlies aan levens of letsels onder burgers zou veroorzaken, of schade aan burgerdoelen zou veroorzaken, dat buitensporig was in verhouding tot het te verwachten concrete en directe militaire voordeel. **Deze aanval dient dan ook te worden beschouwd als een oorlogsmisdrijf in de zin van artikel 8,2, b, (iv) van het Statuut van Rome.** Dat het om een oorlogsmisdrijf gaat, wordt verder onderbouwd door de conclusies van de Claims Commission.

Ten derde dient vastgesteld dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u persoonlijk betrokken was als gevechtspiloot bij bovengenoemde bombardementen waarbij de Ayder school werd getroffen. Zo wijzen een veelheid aan nieuwsartikelen u aan als één van de piloten die op 5 juni 1998 de lagere school Ayder in de Ethiopische regionale hoofdstad Mekelle bombardeerden met clustermunition, in het kader van het Eritrees-Ethiopisch grensconflict. In deze nieuwsartikelen (toegevoegd aan het administratief dossier) wordt over u en uw vlucht naar Djibouti in het jaar 2013 bericht, en wordt u geïdentificeerd als één van de piloten die verantwoordelijk is voor het voormelde bombardement. Er valt te lezen dat u als gevechtspiloot een clusterbom dropte boven de lagere school Ayder, bij aanvang van het grensconflict in 1998. **De gevechtsvliegtuigpiloot genoemd in de bronnen, betreft ondubbelzinnig uw persoon.** Zo is de volledige naam identiek, alsook de geschetste familiale en militaire achtergrond – u bent hertrouwd, u heeft een ex-vrouw die met uw twee kinderen naar Zweden emigreerde, u vervoegde de Eritrese luchtmacht in 1992 en u was actief als vlieginstructeur. Tot slot vluchtte deze piloot eveneens in oktober 2013 naar Djibouti, met de bedoeling om in een Europees land asiel te vragen.

Dat deze nieuwsartikelen handelen over uw persoon, wordt door u als dusdanig ook niet ontkend. De belangrijkste aanwijzing voor uw betrokkenheid bij de bombardementen op Mekelle is ongetwijfeld het artikel van de Italiaanse journalist M.A. en uw verklaringen daaromtrent. Mijnheer A. rapporteerde het volgende: "Africa Express was able to contact A.[K.], who told us he joined the Eritrean aviation in 1992 and confirmed his participation in the Tigray raid during the 1998 war with Ethiopia. This happened in May: a squadron of jet fighters coming from Eritrea bombed Makalle elementary school" (vrije vertaling: **"Africa Express kon contact opnemen met A. [K.], die vertelde dat hij de Eritrese luchtvaart vervoegde in 1992 en bevestigde dat hij deelnam aan de aanval op Tigray tijdens de oorlog met Ethiopië in 1998. Dit gebeurde in mei: een squadron gevechtsvliegtuigen uit Eritrea bombardeerde de basisschool van Mekelle"**). Bij confrontatie met de vaststelling dat u in Djibouti contact had met de journalist M.A., en met de vaststelling dat u aan hem wél uw deelname aan het conflict had toegegeven, verklaarde u aanvankelijk het volgende: **"Dat was de waarheid, maar later heb ik advies gekregen van andere mensen dat als je zegt dat je een gevechtspiloot was, je geen documenten krijgt. Ze zeiden dat je best kan zeggen dat je een burgerlijke piloot was. Anders, dat was de waarheid"** en **"Ik heb een interview gedaan, zoals je zei. De informatie die jullie hebben gevonden, is waar, maar ik wou het niet zeggen, want iemand had mij geadviseerd te zeggen dat ik een burgerlijke piloot was"** (notities II, p. 15). Niet veel later stelde u uw verklaringen reeds bij door te stellen dat u mijnheer A. wél de waarheid vertelde over uw profiel als militair piloot, maar niét de waarheid sprak toen u uw deelname aan de bombardementen bevestigde: **"dat heb ik hem gezegd omdat ik dacht dat hij mij snel zou helpen. Het is een overdrijving. Als je zegt: 'ja, ik heb deelgenomen aan bombardementen en kan je me snel helpen alstublieft? Mijn leven is in gevaar'. Ik dacht dat hij mij dan snel zou helpen"** (notities II, p. 15-16). De journalist zou uw deelname aan het grensconflict overdreven hebben volgens u. Tijdens het betreffende interview met de journalist A., loog u naar eigen zeggen niet enkel over uw betrokkenheid bij de bombardementen op Mekelle, maar ook over de wijze waarop u uw herkomstland ontvluchtte: **"ik heb ook een klein deel misinformatie gegeven aan hem. Hij vroeg mij: 'heb jij met een gevechtsvliegtuig het land verlaten?'. Ik zei: 'ja, en kan u mij nu snel helpen?'"** (notities II, p. 17). Zodoende stelt u dat de informatie in het artikel wel degelijk gebaseerd is op uw rechtstreekse verklaringen, maar ook dat uw verklaringen niet de waarheid zijn, hoewel u net voorheen had aangegeven dat u deze journalist wél de waarheid vertelde. U zou hebben gelogen over uw republiekvlucht en activiteiten tijdens het grensconflict, terwijl de

journalist uw (on?)waarachtige verklaringen zou hebben "overdreven". U kon niet duiden waarom mijnheer A. dergelijke feiten zou verzinnen (notities II, p. 17). Evenmin kon u inzicht bieden in uw eigen handelingen. Wanneer u tijdens het derde persoonlijk onderhoud nogmaals bevroegd werd over uw beweegredenen om tegen de journalist te liegen, stelde u: "de reden kán zijn dat: omdat ik in de gevangenis zat, om snel uit de gevangenis te raken. Dat kán de reden zijn waarom ik hem dat zo vertelde" (notities III, p. 16). Uw landgenoten hadden u aangeraden om te liegen, zodat mijnheer A. empathie voor u zou krijgen en uw zaak zou bepleiten bij de Italiaanse ambassade in Djibouti. **Uw verklaringen overtuigen in het geheel niet. Naast de hierboven reeds gedane vaststelling dat u uw verklaringen bijstelde na uw aanvankelijke bekentenis – hetgeen an sich al ernstig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw aangepaste verklaringen – kan verder op geen enkele wijze worden ingezien waarom u deze journalist zou hebben wijsgemaakt verantwoordelijk te zijn voor een bombardement op een lagere school in Ethiopië.** U stelde dat u dit zo zei omdat u dacht dat de journalist u dan snel zou helpen (notities III, p. 16). Er kan echter niet worden ingezien waarom u zou denken dat u sneller hulp zou krijgen van deze Italiaanse journalist indien u zich zou uitgeven als de verantwoordelijke voor een bombardement op een school waarbij tientallen burgerdoden vielen. Redelijkerwijze valt immers eerder het omgekeerde te verwachten. Zij hierbij overigens benadrukt dat reeds is gebleken dat u de Belgische asiendiensten aanvankelijk niet de waarheid vertelde over uw beroepsprofiel en uw verklaringen dienaangaande bleef aanpassen en bijsturen (cf. supra).

Er kan concluderend worden vastgesteld dat u deel uitmaakte van de Eritrese militaire luchtmacht sinds haar oprichting, dat u daarbinnen een unieke positie bekleedde, dat u militair piloot was ten tijde van het grensconflict dat aanving in 1998, én dat u uw deelname aan de bombardementen op Mekelle aan een journalist bevestigde, alsook aanvankelijk voor het CGVS. Uit bovenstaande blijkt verder dat uw wijzigende en ronduit tegenstrijdige verklaringen, waarmee u uw betrokkenheid als gevechtspiloot bij het grensconflict in het algemeen, en bij de bombardementen op de lagere school Ayder in het bijzonder, poogt te minimaliseren dan wel te ontkennen, geenszins weten te overtuigen.

Gelet op voorgaande pertinente vaststellingen, **meent het CGVS dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u wel degelijk de piloot bent zoals deze in de beschikbare nieuwsbronnen vermeld wordt – de piloot die op 5 juni 1998 een clusterbom losliet die terecht kwam op de Ayder basisschool in Mekelle.** Uw pogingen om uw betrokkenheid te ontkennen, onderbouwen verder deze conclusie. Immers, indien u níét betrokken zou zijn geweest bij de aanval waarbij de Ayder lagere school geraakt werd, kan bezwaarlijk ingezien worden waarom u uw toevlucht zou nemen tot het afleggen van bedrieglijke verklaringen.

Ondanks uw ontkenningen dient geconcludeerd te worden dat u intentioneel en met kennis gehandeld hebt (cf. artikel 30 Statuut van Rome). Gelet op de beperkte middelen die de Eritrese luchtmacht had en het belang van een missie gericht tegen de luchthaven van Mekelle (map 'landeninformatie' – stuk 3, 'Eritrea-Ethiopia Claims Commission. Partial award: central front. Ethiopia's claim 2 dd. 28 april 2004, volume XXVI, §108), kan redelijkerwijze worden aangenomen dat u als piloot grondig gebriefd zouden worden over de relevante aspecten van de missie, waaronder de aanvliegroutes en de bewapening. U moet bijgevolg op de hoogte geweest zijn dat u volgens de geplande route over een dichtbevolkt gebied zou vliegen; en dat uw toestel gewapend was met clustermunitie, waarvan u als piloot geweten moet hebben wat de werking en de vernietigende kracht is. Tevens kan op redelijke gronden worden aangenomen dat u tijdens de missie moet hebben gemerkt dat u effectief naar en over een dichtbevolkt stedelijk gebied vloog. Bij de bombardementen – zo blijkt immers uit het verslag van de Claims Commission – gebruikte de Eritrese luchtmacht Italiaanse MB-339's bemand door één enkele piloot die verantwoordelijk was voor zowel het volgen van de route als het lossen van de clusterbom op de door de boordcomputer aangegeven plaats (ibid., §103).

Nog volgens dit rapport konden de piloten in theorie hun doelwitdata aanpassen of onafhankelijk van de boordcomputer hun clusterbom konden afvuren (ibid., §109). Uit het voorgaande blijkt dat het finaal aan de piloot toekomt om de bommen al dan niet te werpen. Hieraan verbonden is dan ook de (mede)verantwoordelijkheid om de nodige voorzorgen te nemen opdat burgerslachtoffers in de mate van het mogelijke vermeden worden. Gelet op de aanvliegroute, de plaats waar de clusterbom terecht kwam, en de situering ervan ten opzichte van de luchthaven (cf. supra), zijn er dan ook ernstige redenen om aan te nemen dat u als piloot geweten moet hebben dat het afwerpen van de clusterbom op het moment in kwestie zou resulteren in burgerslachtoffers en ernstige schade aan civiele objecten. U reikt geen enkel element aan dat toelaat anders te besluiten. Als hoge officier dient bovendien aangenomen te worden dat u kennis had van de basisprincipes van het internationaal humanitair recht, waarin de bescherming van burgers in oorlogsgebied een fundamentele plaats inneemt. U hebt bovendien met intentie gehandeld

daar u als piloot finaal besliste om de clusterbom af te werpen, dit boven een stedelijk gebied en nog ver verwijderd van het eigenlijke doelwit.

Zodoende hebt u als piloot minstens een substantiële bijdrage geleverd in het tot stand komen van een luchtaanval die als een oorlogsmisdrijf dient te worden beschouwd. Immers, indien niemand de rol van piloot van het vliegtuig dat de aanval uitvoerde, had vervuld, zou dit misdrijf niet op dezelfde wijze hebben plaatsgevonden (cf. supra).

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig dient geconcludeerd dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u individuele verantwoordelijkheid draagt in het begaan van de oorlogsmisdaad omschreven in bovengenoemd artikel 8, 2, b, (iv) van het Statuut van Rome.

Het Commissariaat-generaal meent verder dat er in uw geval geen valabele verschoningsgronden, zoals voorzien in artikelen 31 tot en met 33 van het Statuut van Rome, bestaan die u van uw individuele verantwoordelijkheid bij de vastgestelde misdrijven zouden kunnen ontslaan.

U werd tweemaal gewezen op de mogelijkheid dat u uitgesloten zou worden van internationale bescherming omwille van uw betrokkenheid bij een oorlogsmisdaad in het kader van het grensconflict. U stelde eerst dat in Eritrea alles verplicht is. U kreeg de opdracht om de luchtmacht te vervoegen en daar bevelen uit te voeren. U verwees tevens naar de straffen die men kreeg indien men een opdracht weigerde (notities II, p. 19). Ook in het laatste persoonlijk onderhoud verwees u hiernaar, en vroeg zich hierbij nog af welke misdaad u gepleegd had (notities III, p. 19).

Zij vooreerst opgemerkt dat uw verwijzingen naar het leven onder en de aard van het Eritrese regime louter algemeen van aard zijn. Zoals hoger reeds uitvoerig aangehaald, bleef u uw betrokkenheid bij het genoemde bombardement waarbij de lagere school Ayder werd getroffen, ontkennen en beweerde u aanvankelijk zelfs enkel als civiele piloot te zijn tewerkgesteld geweest – een verklaring waarover u later toegaf dat die onwaar is. Indicatief is ook het feit dat u zich afvroeg welke misdaad u had gepleegd. Nergens gaf u toe dat u wel degelijk betrokken was bij het bewuste bombardement, en dat u hiertoe gedwongen was om de bevelen uit te voeren. Evenmin toont u in concreto aan dat er in uw hoofde sprake zou zijn geweest van dwang in de zin van artikel 31, 1, d van het Statuut van Rome.

Zij er bovendien op gewezen dat het volgen van bevelen van hogerhand slechts als verschoningsgrond kan worden aanvaard indien voldaan is aan drie cumulatieve voorwaarden: (1) de persoon in kwestie was wettelijk verplicht om bevelen van de regering of de overste te gehoorzamen; (2) de persoon wist niet dat het bevel onwettig was; en (3) het bevel was niet manifest onwettig (artikel 33, Statuut van Rome). Er kan geenszins geconcludeerd worden dat in casu aan deze cumulatieve voorwaarden voldaan was daar het bewuste bombardement, zoals hoger reeds werd aangetoond, een oorlogsmisdrijf vormt, een gegeven waar u als hooggeplaatst officier van op de hoogte moet zijn geweest.

Tot slot wees u, geconfronteerd met de mogelijkheid dat er een uitsluitingsbeslissing kan worden genomen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in België, nog op de gegrondheid van uw politiek asielmotief (notities III, p. 19). Dit doet echter op geen enkele wijze afbreuk aan de vaststelling dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u individuele verantwoordelijkheid treft aan een oorlogsmisdrijf.

Om bovenstaande redenen dient u door het CGVS te worden uitgesloten van bescherming onder de Vluchtelingenconventie in de zin van artikel 1 paragraaf F, lid a, van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 en artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet.

Om bovenvermelde redenen en op basis van artikel 55/4 a) en c) van de Vreemdelingenwet dient u tevens te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

De zeven door u neergelegde **documenten** kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw Eritrese geboorteakte, verblijfskaart, identiteitskaart en schooldiploma (map 'documenten' – stukken 1, 2, 3, 4) tonen enkel uw Eritrese nationaliteit aan, die in deze beslissing niet betwist wordt. Uw opleidingscertificaten (ibid. – stukken 5, 6, 7) zijn dan weer indicatief van de unieke positie die u binnen de Eritrese luchtmacht bekleedde (cf. supra).

Op basis van artikel 57/5 quater van de Vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid geboden **opmerkingen** te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Na het eerste

persoonlijk onderhoud ontving het CGVS op 1 januari 2022 uw schriftelijke opmerkingen. Deze hebben betrekking op twee jaartallen en op de geografische indeling van Eritrea. Uw opmerkingen werden meegenomen in de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar konden bovenstaande conclusies niet ombuigen.

Wanneer de Commissaris-generaal een persoon uitsluit van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, moet hij overeenkomstig artikel 55/2, tweede lid en artikel 55/4, § 4 van de Vreemdelingenwet een advies verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. **Het CGVS is van oordeel dat u noch direct noch indirect mag worden teruggeleid naar Eritrea. Een verwijderingsmaatregel is dan ook niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.**

C. Conclusie

Steunend op de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet wordt u uitgesloten van de vluchtelingenstatus en uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van “artikel 1A, §2 en 1 F van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikelen 12 en 17 van de Erkenningsrichtlijn, artikel 7 van het Statuut van Rome, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5,48/7, 55, 57/6 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3, 4 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna “EVRM”); Schending van artikel 33 van de Kwalificatierichtlijn ; manifeste appreciatiefout, miskennis van het proportionaliteitsbeginsel, schending van de rechten van verdediging”.

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“[...]

Verzoeker meent dat hij in casu het slachtoffer wordt van het feit dat hij militair was in zijn land van herkomst, waarbij de CGVS algemene informatie over zijn land van herkomst aanvoert, omdat deze zou doen vermoeden dat door dergelijke actoren ernstige schendingen van mensenrechten gepleegd worden. Dat de CGVS echter uit het oog verliest dat een vermoeden niet voldoende is, dat nu hij zou beantwoorden aan het profiel van een van deze actoren, er aanleiding voor nader onderzoek. In dat geval moet aanvullende informatie worden verzameld over tijdstip, plaats, post, bevelhebbers en/of ondergeschikten, feitelijke taken enz. om vast te stellen of mogelijk uitsluitingsgronden van toepassing zijn.

In casu vertrekt de CGVS van een vermoeden en baseert hij zich volledig op dit vermoeden om te besluiten dat verzoeker dergelijke handelingen gepleegd heeft.

Verzoeker meent integendeel dat de voorwaarden voor de toepassing van artikel 1, F (a) en artikel 55/2 in casu niet worden aangetoond en dat hij niet als medeplichtige aan misdaden tegen de menselijkheid kan worden beschouwd. Verzoeker verwijst naar de omzichtigheid waarmee de uitsluitingsclausule moet worden toegepast zoals ook aangehaald door UNHCR en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Verzoeker meent dat hij volledig voldoet aan de in de definitie van vluchtelingen, zoals opgenomen in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, aangegeven gronden en dat hij aldus als vluchteling dient te worden erkend.

[...]

Verzoeker blijft erbij dat de motieven van de CGVS niet kunnen weerhouden worden.

De CGVS meent vooreerst dat er zich geen bijzondere procedurele noden voordoen.

[...]

Overwegende dat dit een appreciatie is van het CGVS.

Dat verzoeker wel degelijk een fragiel profiel heeft.

Dat verzoeker dit ten andere ook aangaf ;

[...]

Dat verzoeker wil opmerken dat hij reeds jaren op de dool is, dat dit psychisch zeer zwaar is.

Dat zo verzoeker na zijn vlucht uit Eritrea gedurende jaren in Djibouti verbleef :

[...]

Dat hij meent dat de CGVS dan ook met deze omstandigheden rekening had moeten houden.

Vervolgens meent de CGVS dat : [...]

Dat aldus de CGVS nog voor enig onderzoek stelt dat er géén aanleiding is om na te gaan of verzoeker al dan niet ernstige redenen heeft om vervolging te vrezan. Dat integendeel van meet af aan gesteld wordt

dat er integendeel redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker uitgesloten dient te worden van de vluchtelingenstatus.

Verzoeker meent dat het niet ernstig is, eerst een beslissing te nemen en die vervolgens te onderbouwen. Dat dit een miskening is van het proportionaliteitsbeginsel, dat de CGVS verplicht met alle elementen van het dossier rekening te houden en er een afweging van te maken.

Dat bovendien dit eveneens een probleem geeft op het punt waarop de CGVS zich dient uit te spreken over de mogelijkheid voor verzoeker terug te keren. Dat in casu de CGVS zonder enig voorafgaandelijk grondig advies meent (in fine van de bestreden beslissing) dat verzoeker géén vrees zou dienen te hebben om terug te keren, waarbij één en ander afgeleid wordt van een betwiste veronderstelling dat verzoeker Eritrea op legale wijze zou hebben verlaten. (cfr. ook infra). Dat een dergelijke werkwijze, waarbij zoals in casu géén onderzoek gedaan wordt naar de waarachtigheid van de redenen tot vrees voor vervolging ingeval van terugkeer, voorbijgaat aan de basis van het vluchtelingenrecht.

Verzoeker meent integendeel dat er wel degelijk aanleiding is na te gaan of er in zijn hoofde ernstige redenen zijn om bevreesd te zijn ingeval van terugkeer, vooraleer te besluiten of er redenen van uitsluiting voorhanden zijn.

Dat bovendien door éérs te beslissen en dan te motiveren, de handelswijze van het CGVS volkomen strijdig is met de EASO richtlijnen desbetreffend, die stellen dat er wel degelijk eerst een onderzoek dient te gebeuren vooraleer over te gaan tot uitsluiting uit de vluchtelingenstatus.

Dat bovendien, diezelfde richtlijnen voorzien dat de behandelende ambtenaar de verzoekende partij specifiek dient te horen met betrekking tot een eventuele uitsluiting uit de vluchtelingenstatus. EASO-Practical-Guide-Exclusion-NL.PDF (europa.eu) p 13

Dat in casu verzoeker niet specifiek gehoord werd over een mogelijke uitsluiting. Dat de oproeping aan verzoeker dit niet vermeldde. Dat het niet is omdat tijdens het verhoor aan verzoeker, op het ogenblik dat hij geconfronteerd wordt met zijn eerdere verklaringen in Nederland, tijd gegeven wordt voor een kort overleg met de raadsman, dat de rechten van verdediging op dit specifiek punt gerespecteerd worden.

Verzoeker meent dat dit niet het geval is, en dat dit aanleiding dient te geven tot annulatie van de bestreden beslissing.

Dat het niet is omdat de RVV volheid van bevoegdheid heeft, dat de rechten van verzoeker gevrijwaard zijn in beroep, nu verzoeker op dat punt duidelijk een aanleg verliest.

Dat er dan ook wel degelijk aanleiding is tot annulatie van de bestreden beslissing wegens schending van de rechten van verdediging.

Dat de CGVS verder een **louter theoretische en juridische beoordeling geeft van de uitsluitingsgronden.**

[...]

Dat vastgesteld dient te worden dat de motivering van de CGVS in eerste instantie en dit over verschillende paragrafen zich ertoe beperkt te stellen dat er tot uitsluiting dient overwogen te worden indien er **ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat verzoeker een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan.**

Dat deze uiteenzetting louter theoretisch is.

Dat in casu de CGVS vertrekt van de premisse dat : [...]

Dat de motieven van de CGVS om te besluiten tot het feit dat verzoeker een **oorlogsmisdaad** zou hebben begaan niet gevolgd kunnen worden.

Dat het niet is omdat verzoeker in zijn herkomstland militair was, dat hij uitgesloten dient te worden.

Dat dit zeker het geval is voor een land als Eritrea waar de militaire dienstplicht zowat eeuwigdurend is en een meerderheid van de mannelijke bevolking dan ook minstens militair is geweest.

Dat dit nochtans een eerste motief van de CGVS is.

[...]

Overwegende dat verzoeker vanzelfsprekend niet verantwoordelijk is voor de hoedanigheid en de keuzes die zijn vader maakte, die Shabia was.

Dat hij evenmin verantwoordelijk is voor het feit dat zijn moeder, na het overlijden van zijn vader, opnieuw een Shabia huwde.

Dat verzoeker zelf een kind van zijn opvoeding was.

Dat hij eveneens traditioneel zijn legerdienst diende te doen.

Dat hij door zijn ouders/ moeder en stiefvader van een opleiding in de luchtmacht en vervolgens in Rusland tot helikopterpiloot kreeg.

Dat verzoeker zijn carrière als volgt omschrijft : [...]

Dat het vanzelfsprekend niet is omdat verzoeker de enige van zijn lichte was, dat hij de enige helikopterpiloot zou geweest zijn van het Eritrese leger.

Dat het tegendeel waar is, wat o.m. blijkt uit het feit dat verzoeker aangaf dat een collegahelikopterpiloot om het leven kwam bij het grensconflict : [...]

Dat verder verzoeker bovendien spreekt van een heel squadron : [...]

Dat hij door zijn opleiding wel een bijzondere positie bekleedde, wat verzoeker ook aangaf.

Dat verzoeker ten andere om die reden in Djibouti vastgehouden werd, omdat Ethiopië om zijn uitlevering gevraagd had. [...]

Dat het echter niet is omdat verzoeker een shabia was, zoon van een shabia, dat hij zoals de CGVS meent oorlogsmisdaden beging.

Dat verzoeker eveneens aangaf dat er een verschil is tussen een helikopterpiloot en een gevechtspiloot!

Dat het echter onterecht is dat hem van daaruit een hoedanigheid van “wezenlijke steunpilaar” van het regime wordt toegeschreven.

Dat verzoeker integendeel bevelen opvolgde van zijn bevelhebbers.

Dat de CGVS verder het profiel van verzoeker verkeerd inschat.

Dat het hij helikopterpiloot was en als dusdanig belast was met transporten : [...]

Dat als verzoeker verteld wat diegenen die hij per helikopter vervoerde deden, en hij dat vertelde, het niet impliceert dat hij deelnam aan die activiteiten zelf, zoals grenscontroles. [...]

Overwegende dat de taken van verzoeker zeer divers waren ; [...]

Overwegende dat verzoeker wil opmerken dat de teneur van de vragen absoluut NIET NEUTRAAL is. Dat bewoordingen als ‘toegeven’ en ‘ik weet dat U mij niet alles verteld’ absoluut niet objectief zijn.

Dat bovendien vastgesteld moet worden dat als verzoeker een ander punt aansnijdt dat de PO het daar niet over wil hebben.

Dat dit geen manier van het voeren van een verhoor is, nu duidelijk “à charge” ondervraagd wordt.

Dat als de verklaringen van verzoeker niet passen in het kraam van de PO hij niet geloofd wordt.

Dat het vanzelfsprekend niet is omdat verzoeker na confrontatie met eerdere verklaringen op één punt toegeeft dat hij initieel niet de waarheid heeft gezegd, dat dit zijn hele relaas ongeloofwaardig maakt.

Dat het toch opvallend is dat zelfs verzoeker tijdens het derde verhoor opmerkte dat wat hij ook zei, de PO hem niet geloofde : [...]

Dat het verhoor dan ook duidelijk niet sereen verliep wat problematisch is.

Dat verzoeker bij zijn standpunt bleef : dat hij geen Mig-piloot was, geen reden had om te vluchten met een Mig, dat ook niet kon. Dat hij dan ook meent dat het onterecht is dat de CGVS blijft stellen dat hij met een vliegtuig vluchtte. [...]

Dat het onterecht is dat de CGVS alles geloofd wat geschreven werd in de kranten in een bijzondere context.

Dat verzoeker echter omwille van zijn onafhankelijke standpunten en kritiek op het regime problemen kreeg.

Dat de PO hem volgende vragen stelde : [...]

Dat vervolgens verzoeker een concreet uitlegt hoe het regime te werk gaat : [...]

Dat verzoeker ongeveer een jaar in de gevangenis zat ! [...]

Dat uit het “profiel” van verzoeker van hoogopgeleide dan ook onterecht afgeleid wordt als zou verzoeker de gedragingen van het regime zou onderschrijven en/of er een wezenlijke bijdrage aan zou leveren.

Dat bovendien eveneens uit het oog verloren wordt dat de helikoptereenheid zéér klein was. [...]

Dat ook dit bevestigt dat de “hoge positie” van verzoeker zeer relatief is ! Dat ook zijn rang duidelijk geen aanduiding is van een hoge positie !

Dat verzoeker dit ook aangaf : [...]

Dat verzoeker wil opmerken dat hij op het ogenblik van de feiten in Mekelle al helemaal geen hogere rang had, wel integendeel.

Dat de CGVS uit de rang van verzoeker bij zijn vertrek afleid dat hij het reeds in de periode 1998-2000 voor het zeggen gehad zou hebben.

Dat dit duidelijk niet waar is.

Dat verzoeker dit eveneens aldus uitlegde ; [...]

Dat het feit dat verzoeker net als zoveel anderen zonder enige vorm van protest opgesloten werd tegensprekt dat hij een machtig sleutelfiguur was en een wezenlijke bijdrage leverde aan het in standhouden van het regime.

Dat verzoeker meent dat de hoedanigheid van helikopterpiloot niet volstaat om tot uitsluiting te besluiten. [...]

Dat de verdere analyse van de CGVS evenmin gevolgd kan worden. [...]

Overwegende vooreerst dat verzoeker betwist dat hij zijn rol binnen de luchtmacht zou bijgesteld hebben.

Dat hij inderdaad verklaarde tijdens zijn 2de verhoor : [...]

Dat verzoeker inderdaad toen hij in detail ondervraagd werd over zijn positie de verschillende personen die verschillende rangen bezetten noemde: [...]

Dat het dan ook duidelijk onjuist is van de CGVS te stellen dat verzoeker enkel verwees naar de generaals als directe “chain of command”!

Dat het één het andere ten andere niet uitsluit.

Dat verder bevestigde dat hij wel degelijk regelmatig vergaderde met T.H.: [...]
Verzoeker meent dat zijn de draagwijdte van zijn "bijdrage" overdreven geacht wordt, dat zij minstens niet als "wezenlijk" kan aangemerkt worden voor het instandhouden van het regime.
Bovendien meent verzoeker dat hij niet anders kon, wat hij meent dat bewezen is dat zodra hij zich verzette tegen de praktijken hijzelf in de problemen kwam.
Verzoeker meent in dat verband dat de CGVS onterecht meent dat alle voorwaarden aanwezig waren om te besluiten tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus.
Dat verzoeker echter wil benadrukken dat hij geen andere keus had.
Dat het dan ook onterecht is dat verzoeker uitgesloten wordt van de internationale bescherming.
Dat de CGVS verder gaat : [...]
Overwegende dat de CGVS verder zonder enig concreet element vertrekt van het profiel van verzoeker om eerst te stellen dat hij wel degelijk gevechtspiloot zou geweest zijn tijdens het grensconflict tussen Ethiopië en Eritrea in de periode 1998-2000 – wat door verzoeker betwist wordt – om vervolgens te stellen dat verzoeker betrokken was bij het incident in Mekelle [...]
Dat verzoeker de analyse van de CGVS volgens dewelke er sprake was van een oorlogsmisdrijf moeilijk kan tegenspreken.
Dat hij echter blijft betwisten dat hij deelnam aan deze operaties. [...]
Dat de verklaringen van verzoeker aan de Italiaanse journalist, terwijl hij in de gevangenis zat en zowat alles zou verklaard hebben om eruit te geraken, onterecht tegen hem gebruikt worden. [...]
Overwegende dat de reden waarom verzoeker het aldus verklaarde ook coherent blijken : [...]
Dat het feit dat Ethiopië verzoeker naar een veilig land wilde laten gaan aantoont dat ondanks het feit dat hij als piloot betrokken bij Mekelle aangemerkt was, dit in werkelijkheid niet was.
[...]
*Dat bovendien verzoeker meent dat het onterecht zou zijn hem het gebruik van clusterbommen te verwijten, daar waar hij daar in geen geval enige zeggenschap over zou hebben gehad, dat hij evenmin enige zeggenschap zou hebben gehad over de te volgen vliegroute, die volgens de eigen informatie van het CGVS bepaald werd door de **boordcomputer**.*
Dat de analyse van 2016 mbt de clusterbommen niet tegengeworpen kan worden aan verzoeker voor feiten waarvan beweerd wordt dat hij ze begaan zou hebben (quod non) in de periode 1998-2000.
Dat verzoeker dan ook meent dat het onterecht is dat hem in dat verband een individuele verantwoordelijkheid ten laste gelegd wordt.
*Dat het feit dat in nieuwsartikelen NA de vlucht van verzoeker melding gemaakt wordt van zijn participatie aan het **bombardement van Mekelle** van zelfsprekend niet aanvaard kan worden als werkelijkheid, wel integendeel.*
[...]
Overwegende dat de conclusie van het CGVS dan ook niet gevolgd kan worden : [...]
Overwegende dat verzoekers taak als helikopterpiloot in essentie was : transporteren.
Overwegende dat verzoeker blijft betwisten dat hij Mekelle zou gebombardeerd hebben.
Dat hij ten andere Eritrea evenmin met een vliegtuig ontvluchtte.
Dat de persberichten die in dat verband verspreid werden de waarheid niet omvatten.
[...]
Dat verzoeker uitlegde dat op het ogenblik dat hij diende te vluchten er gewoon geen mogelijkheid was voor hem om dat per helikopter te regelen : [...]
Dat dit bovendien iets heel anders is, dan het feit een "passing permit" te regelen. Dat verzoeker in dat verband het volgende verklaarde : [...]
Overwegende dat verzoeker inderdaad vertelde dat hij op eigen naam een passing permit kon opstellen, dat hij daarvoor echter in principe wel de toestemming diende te vragen aan zijn overste : [...]
Dat ook voor wat betreft het bombardement van Mekelle verzoeker erbij blijft dat hij géén vliegtuigpiloot was en dan ook niet gebombardeerd heeft.
[...]
Dat verzoeker echter wel helikopterpiloot in opleiding was ten tijde van het grensconflict. Dat hij in die hoedanigheid transportvluchten uitoefende in Eritrea. Dat de CGVS dit aangrijpt als zou verzoeker deelgenomen hebben aan de gevechten, sterker deelgenomen zou hebben aan het bombardement van Mekelle. Dat integendeel verzoeker erbij blijft dat zijn tussenkomst op vlak van transport en logistieke hulp werkelijk totaal marginaal was en hij geen enkele inbreng had noch in de beslissing te bombarderen noch waar de bom te lossen.
Dat verzoeker wil opmerken dat hij zijn militaire opleiding pas beëindigde op 30/11/1999. (bijkomend stuk – attest van Eritrese Air Force)
Dat hij dan ook geen piloot was ten tijde van het bombardement op Mekelle in 1998.
Dat verzoeker het als volgt uitlegde : [...]
Dat verzoeker blijft betwisten dat hij deelnam aan de bombardementen van Mekelle : [...]

Dat hij ook zijn woorden aan M.A. aldus verder verklaarde ; [...]
Dat verzoeker stelde dat hij geschokt was toen hij zich realiseerde dat zijn leugentje om bestwil tegenover een journalist dusdanig uitvergroot werd.
Dat verzoeker volhardt in dat hij op geen enkel ogenblik de burgerbevolking aanviel of enige hulp bood bij deze aanvallen : [...]
Dat hij dat ook aldus later verklaarde : [...]
Dat zelfs bij “kruisverhoor” verzoeker op zijn standpunt blijft staan : [...]
Overwegende dat verzoekende partij een verklaring bijbrengt opgesteld door A.M., die bevestigt dat verzoeker wel degelijk een civiele helikopter vloog.
Dat de Heer A.M. in Groot Brittanië erkend werd als vluchteling en intussen de Britse nationaliteit bekwam.
Dat deze A. een voormalige collega was van verzoeker bij het Eritrese leger, en dit reeds in de periode januari 1998.
Deze bevestigt dat het ONJUIST is dat verzoeker als helikopterpiloot deelgenomen zou hebben aan het bombardement van Mekelle.
Dat deze bevestigt dat verzoeker nooit bombardeerde en daar ook de capaciteiten niet voor had.
Dat de Heer A.E. deze verklaring bevestigde.
*Overwegende dat de CGVS bij deze analyse voor de “gemakkelijkheid” vergeet dat eveneens uit de internationale verslagen blijkt dat de piloten in tegenstelling tot wat in het besluit gezegd wordt **totaal onervaren** waren.*
Dat deze hoedanigheid de “bewuste intentie” tegenspreekt.
Dat ook de “afstand” van de school tot de luchthaven – 7km – door een gevechtsvliegtuig dat 756 km/u vliegt afgelegd wordt in 4,8 seconden ! [...]
Dat het dan ook onterecht is dat aan verzoeker – die in de veronderstelling dat hij persoonlijk zou deelgenomen hebben aan de bewuste aanval – verweten wordt willens en wetens gehandeld te hebben zowel op het vlak van het toebrengen van nadeel aan de burgers als op het vlak van het gebruik van de clusterbommen.
Dat er een onderscheid gemaakt moet worden tussen het feit dat aan Eritrea een oorlogsmisdaad toegeschreven wordt – het is immers de president en de legerleiding die beslisten de aanval te laten doorgaan door totaal onervaren piloten – en het toeschrijven ervan aan een individuele piloot.
Dat bovendien blijkt uit de algemene informatie dat indien de piloten in theorie de mogelijkheid hadden de boordcomputer te omzeilen, dit niet impliceert dat zij dat in werkelijkheid konden doen.
Dat de algemene informatie integendeel stelt dat het de boordcomputer is, die de bommen liet vallen.
Dat de analyse van de CGVS zoals ze toegepast wordt op het individuele geval van verzoeker dan ook niet gevolgd kan worden.
[...]
Dat ook op dit vlak de analyse van de CGVS niet gevolgd kan worden.
Dat verzoeker erbij blijft dat voor datgene wat hij gedaan heeft, hij dit wel moest doen, dat hij geen andere keuze had.
[...]
Dat opnieuw moet vastgesteld worden dat de analyse van de CGVS vertrekt van een besluit en aldus het proportionaliteitsbeginsel miskent.
[...]

Dat de CGVS geen enkel onderzoek bijbrengt mbt de risico's die gelopen worden door voormalige asielzoekers na een lang verblijf in het buitenland.
Dat integendeel uit de eigen COI FOCUS mbt Eritrea blijkt dat [...]
Dat andere bronnen stellen dat, zelfs indien de voorwaarden voor terugkeer vervuld worden (met inbegrip van het betalen van een taks van 2% , wat eveneens steun aan het regime betekent dat : [...]
Dat steeds volgens de eigen COI Focus de situatie ingeval van gedwongen terugkeer nog ernstiger is, en dat voor zover data bekend zijn, de gedwongen terugkeerders in ondergrondse gevangenissen worden opgesloten: [...]
Dat daarbij ook rekening gehouden moet worden met de leeftijd van verzoeker, aangezien : [...]
Dat het dan ook volkomen onterecht is dat de verwerende partij geen rekening hield met het werkelijk bestaande risico in hoofde van verzoeker ingeval van terugkeer.
[...]

C. Conclusie

Steunend op de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet wordt u uitgesloten van de vluchtelingenstatus en uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.
Dat de CGVS dan ook toegeeft dat verzoeker een werkelijk gevaar loopt ingeval van terugkeer van Eritrea.

Dat de beslissing van de CGVS dan ook verzoeker verstoten laat van een statuut dat hem zou toelaten een normaal leven te leiden.

Dat daarbij geen rekening gehouden wordt met het feit dat de feiten die aan verzoeker verweten worden dateren van 1998, een ogenblik waarop verzoeker 24 jaar oud was, een jonge en onervaren piloot was."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

"3. [URL] - uittreksels

4. [URL] - uittreksels

5. [URL]

6. Verklaring van de Heer A.M. dd. 8/3/2023 met copie rijbewijs en Eritrese identiteitskaart (bewijs lid van airforce)

7. Certificaat van ERITREAN AIRFORCE van D.K.

8. Rijbewijs van D.K.

9. Individueel vluchtoverzicht D.K. november- december 2009".

2.3. Bij aanvullende nota van 7 augustus 2023 voegt verweerder: Blogpost d.d. november 2021, Professor Tony Magana.

2.4. Bij aanvullende nota van 11 augustus 2023 brengt verzoeker middels URL nieuwsartikelen en informatie bij in verband met de bombardementen op de Ayder Elementary School (stukken 1-8 en 10) en brengt hij een foto bij van zichzelf voor een helikopter (stuk 9).

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante

informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. In de bestreden beslissing wordt verzoeker overeenkomstig artikel 1, F, (a), van het Vluchtelingenverdrag en artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet uitgesloten van de vluchtelingenstatus, omdat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker individuele verantwoordelijkheid draagt in het begaan van een oorlogsmisdaad zoals omschreven in artikel 8, 2, b, (iv), van het Statuut van Rome van 17 juli 1998. Verzoeker wordt op basis van artikel 55/4 a) en c), van de Vreemdelingenwet tevens uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verweerder concludeert in de bestreden beslissing dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker individuele verantwoordelijkheid draagt in het begaan van een oorlogsmisdaad zoals omschreven in artikel 8, 2, b, (iv), van het voormeld Statuut van Rome, op basis van de volgende elementen:

- ten eerste wordt gesteld dat uit verzoekers persoonlijke achtergrond en professionele loopbaan blijkt dat hij binnen de Eritrese luchtmacht een hoge militaire rang bekleedde en actief was als gevechtspiloot ten tijde van het Eritrees-Ethiopisch grensconflict, dat plaatsvond tussen mei 1998 en juni 2000;
- ten tweede wordt gewezen op een specifiek incident dat zich heeft voorgedaan in Mekelle in het begin van het conflict, meer bepaald de bombardementen door Eritrese gevechtsvliegtuigen van de regionale hoofdstad Mekelle in het noorden van Ethiopië, waarbij de Ayder Elementary School geraakt werd en 47 tot 60 burgerslachtoffers omkwamen; verweerder duidt de precieze omstandigheden van de bombardementen en zet uiteen waarom dit een oorlogsmisdaad betreft;
- ten derde wordt gesteld dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker persoonlijk betrokken was als gevechtspiloot bij voornoemde bombardementen waarbij de Ayder Elementary School werd getroffen en wordt gewezen op een veelheid aan nieuwsartikelen die verzoeker zouden aanduiden als één van de piloten die op 5 juni 1998 de lagere school Ayder in de Ethiopische regionale hoofdstad Mekelle bombardeerden met clustermunitie.

5. De Raad volgt de motivering van verweerder waar deze stelt dat de bombardementen van de Ayder Elementary School dienen te worden beschouwd als een oorlogsmisdaad in de zin van artikel 8, 2, b, (iv), van het Statuut van Rome.

De Raad kan de motivering dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker individuele verantwoordelijkheid treft bij de bombardementen van de Ayder Elementary School ten tijde van het Eritrees-Ethiopisch grensconflict echter niet bijtreden.

6. Te dezen dient benadrukt dat de bewijslast in uitsluitingszaken rust op verweerder. Bij het vaststellen van aansprakelijkheid voor een misdrijf met het oog op uitsluiting geldt een minder hoge bewijsstandaard dan de standaard “zonder gerede twijfel” die voor het vaststellen van strafrechtelijke aansprakelijkheid wordt gehanteerd. De bewijsstandaard in uitsluitingszaken “*ernstige redenen om aan te nemen*” vraagt echter evenzeer om duidelijk en betrouwbaar bewijs. De bewijsstandaard in uitsluitingszaken is hoger dan de algemeen geaccepteerde bewijsstandaard voor risicobeoordeling die bij het vaststellen van de

noodzaak van internationale bescherming wordt gehanteerd, namelijk “redelijke mate van waarschijnlijkheid”. Uitsluiting is bijgevolg alleen mogelijk als er duidelijke en betrouwbare informatie is die voldoet aan genoemde bewijsstandaard (“Praktische gids van het EASO: Uitsluiting”, januari 2017, p. 9, p. 19).

De “EASO Practical guide on the use of country of origin information by case officers” van december 2020 definieert “informatie” en “bronnen” en maakt tevens een onderscheid tussen primaire, originele en secundaire bronnen:

- Informatie is de inhoud of de gegevens die door een bron worden verstrekt.
- Een bron is een medium, persoon of instelling die informatie produceert:
 - Een primaire bron is dichtbij of rechtstreeks betrokken bij (dit wil zeggen met informatie uit eerste hand van) een gebeurtenis, feit of zaak.
 - Een originele bron documenteert een gebeurtenis, feit of zaak voor het eerst rechtstreeks vanuit de bron. De originele bron kan ook de primaire bron zijn.
 - Een secundaire bron reproduceert of verwijst naar informatie gedocumenteerd door de originele bron (of andere secundaire bronnen) (“EASO Practical guide on the use of country of origin information by case officers” van december 2020, p. 16).

Volgens de “EASO Practical guide on the use of country of origin information by case officers” zijn, hoewel ze vaak samen worden uitgevoerd, het onderzoek van de bron en de waardering van de informatie twee verschillende concepten. De waardering van de informatie kan worden gedaan door middel van het nauwkeurig onderzoeken van de oorsprong van de informatie die door elke bron wordt verstrekt, en door middel van kruiscontrole, bevestiging en afweging van de informatie met informatie uit andere bronnen. Daarnaast moet elke bron op zichzelf worden beoordeeld en mogen conclusies over de betrouwbaarheid van de bron pas na een grondig onderzoek van de bron worden getrokken (“EASO Practical guide on the use of country of origin information by case officers” van december 2020, p. 16-17).

7. De bronnen, op basis waarvan er volgens verweerder ernstige redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker individuele verantwoordelijkheid draagt bij de bombardementen op de Ayder Elementary School in 1998, zijn de volgende:

(i) in het administratief dossier:

- COI Case “ERI2021-002” van 21 december 2021;
- Persartikel, M. A. A., Africa Express, “BREAKING NEWS/Eritrean military pilot escaped with his jet to Djibouti” van 30 december 2013;
- Persartikel, M. A. A. in Africa Express, “UPDATE NEWS/A major of Eritrean air force fled to Djibouti”, van 2 januari 2014;
- Persartikel, Eritrea Daily, “One more Eritrea tyrant’s combat pilot defects to Djibouti with Jet”, van 31 december 2013;
- Persartikel, Horn Affairs, “Expert: Djibouti shall try or extradite the Eritrean pilot who bombed Mek’ele”, van 23 januari 2014;
- Persartikel, Ethiopian This Week, “An Eritrean pilot who bombarded Makalle’s Aider school defects to Djibouti”, van 3 januari 2024;
- Persartikel, Allsaho, “Eritrean military pilot escaped with his jet to Djibouti”, van 2 januari 2014;
- Column, Addis Fortune, “Time to Serve Justice for Poor Victims”, van 19 januari 2014;
- Persartikel, Washington Post, “School attack shocks Ethiopians”, van 8 juni 1998;
- Persartikel, Tesfa News, “Exposed: Secrets of the 1998-2000 Air War Between Ethiopia and Eritrea” van 4 september 2015;
- Persartikel, Reuters, “Ethiopia: Eritrean Warplanes Bomb Ethiopian Town of Mekele”, van 21 juni 1998;
- Case, weaponslaw.org, “Eritrean use of cluster munitions against Mekele (Eritrea-Ethiopia Claims Commission)”, laatst bijgewerkt op 8 augustus 2017;
- Eritrea-Ethiopia Claims Commission – Final Award – Ethiopia’s Damages Claims, “C. Deaths, Injuries and Property Damage in Mekele – p. 688” van 17 augustus 2009;
- Eritrea-Ethiopia Claims Commission – Partial Award: Central Front – Ethiopia’s Claim 2, “J. Aerial Bombardment of Mekele” van 28 april 2004;
- Artikels clustermunitie;
- Google Maps, Ayder Elementary School + Alula Aba Nega airport;
- Wikipedia, “Eritrean People’s Liberation Front”;

(ii) bij aanvullende nota van 7 augustus 2023:

- Blogpost d.d. november 2021, Professor Tony Magana.

8. Na een grondig onderzoek acht de Raad deze bronnen, alsook de informatie vervat in deze bronnen, niet afdoende betrouwbaar als bewijs voor de “*redelijke mate van waarschijnlijkheid*” teneinde verzoekers handelingen als “*ernstige redenen*” te aanzien en hem dienvolgens uit te sluiten.

Vooreerst valt in de COI Case “*ERI2021-002*” van 21 december 2021, toegevoegd aan het administratief dossier, te lezen dat “*verschillende bronnen*” aangeven dat “*deze piloot [H.K.] verantwoordelijk is voor het bombardement op de Ayder Elementary School in Mekelle, aan het begin van de Ethio-Eritrese oorlog*”. Daarna wordt echter meteen het volgende toegevoegd (eigen vertaling): “**Op basis van welke informatie deze bronnen beweren dat deze H.K. de piloot is die het bombardement op de Ayder Elementary School in Mekelle uitvoerde, wordt door geen van deze bronnen uitgeklaard.**”.

Daarnaast blijkt na een grondige lezing van deze COI en uit nazicht van de ‘veelheid aan nieuwsartikelen’ (blauwe map, administratief dossier) dat het merendeel van deze nieuwsartikelen verwijzen naar en gebaseerd zijn op andere bronnen.

Gelet op de bovenstaande duiding in verband met het onderscheid tussen bronnen, kan *in casu* het artikel van de Italiaanse journalist, M. A. A. (met inbegrip van de update ervan) als zowel de primaire als de originele bron worden beschouwd. Immers, het artikel - en de update - in Africa Express is gebaseerd op de gezegden van verzoeker en heeft dus de informatie over de betrokkenheid van H.K. bij het bombardement op de Ayder Elementary School in Mekelle uit de eerste hand (originele bron). Daarnaast heeft dit artikel - en de update - voor het eerst de betrokkenheid van H.K. bij het bombardement op de Ayder Elementary School in Mekelle gedocumenteerd (primaire bron).

De overige door verweerder gehanteerde nieuwsartikels betreffen secundaire bronnen, gezien deze verwijzen naar informatie gedocumenteerd door de originele bron, *in casu* het artikel en de update ervan in Africa News, of andere, niet-traceerbare secundaire bronnen. Deze andere, niet-traceerbare secundaire bronnen zijn overigens ook niet terug te vinden in het administratief dossier.

Een analyse dringt zich derhalve op naar de betrouwbaarheid van de door verweerder gehanteerde originele, primaire en secundaire bronnen en de informatie die door deze bronnen wordt verstrekt.

9. Wat betreft het artikel uit Africa Express van 30 december 2013 van de Italiaanse journalist M. A. A. en – in mindere mate – de update van dit artikel van 2 januari 2014 wordt vastgesteld dat deze de kern uitmaken het onderzoek en de motivering van verweerder met betrekking tot de individuele verantwoordelijkheid van verzoeker in de bombardementen van de Ayder Elementary School in 1998.

Zo verwijst verweerder tijdens het tweede en derde persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk naar verzoekers contact met de Italiaanse journalist M. A. A. (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 15; notities van het persoonlijk onderhoud 3, p. 15).

Daarnaast blijkt uit lezing van de bestreden beslissing dat verweerder, hoewel hij verwijst naar een veelheid aan nieuwsartikelen (zonder concreet in te gaan op elk van deze nieuwsartikelen), het artikel uit Africa Express van 30 december 2013 van de Italiaanse journalist M. A. A., alsook de update van dit artikel van 2 januari 2014, en verzoekers verklaringen daaromtrent als de belangrijkste aanwijzing voor verzoekers betrokkenheid bij de bombardementen op Mekelle aanduidt.

In de bestreden beslissing wordt uitgebreid ingegaan op het voormeld artikel uit Africa Express en verzoekers verklaringen hieromtrent:

“Ten derde dient vastgesteld dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u persoonlijk betrokken was als gevechtspiloot bij bovengenoemde bombardementen waarbij de Ayder school werd getroffen. Zo wijzen een veelheid aan nieuwsartikelen u aan als één van de piloten die op 5 juni 1998 de lagere school Ayder in de Ethiopische regionale hoofdstad Mekelle bombardeerden met clustermunition, in het kader van het Eritrees-Ethiopisch grensconflict. In deze nieuwsartikelen (toegevoegd aan het administratief dossier) wordt over u en uw vlucht naar Djibouti in het jaar 2013 bericht, en wordt u geïdentificeerd als één van de piloten die verantwoordelijk is voor het voormelde bombardement. Er valt te lezen dat u als gevechtspiloot een clusterbom dropte boven de lagere school Ayder, bij aanvang van het grensconflict in 1998. De gevechtsvliegtuigpiloot genoemd in de bronnen, betreft ondubbelzinnig uw persoon. Zo is de volledige naam identiek, alsook de geschetste familiale en militaire achtergrond – u bent getrouwd, u heeft een ex-vrouw die met uw twee kinderen naar Zweden emigreerde, u vervoegde de Eritrese luchtmacht in 1992 en u was actief als vlieginstructor. Tot slot vluchtte deze piloot eveneens in oktober 2013 naar Djibouti, met de bedoeling om in een Europees land asiel te vragen.”

Dat deze nieuwsartikelen handelen over uw persoon, wordt door u als dusdanig ook niet ontkend. De belangrijkste aanwijzing voor uw betrokkenheid bij de bombardementen op Mekelle is ongetwijfeld het artikel van de Italiaanse journalist M.A. en uw verklaringen daaromtrent. Mijnheer A. rapporteerde het volgende: "Africa Express was able to contact A.[K.], who told us he joined the Eritrean aviation in 1992 and confirmed his participation in the Tigray raid during the 1998 war with Ethiopia. This happened in May: a squadron of jet fighters coming from Eritrea bombed Makalle elementary school" (vrije vertaling: "Africa Expres kon contact opnemen met A. [K.], die vertelde dat hij de Eritrese luchtvaart vervoegde in 1992 en bevestigde dat hij deelnam aan de aanval op Tigray tijdens de oorlog met Ethiopië in 1998. Dit gebeurde in mei: een squadron gevechtsvliegtuigen uit Eritrea bombardeerde de basisschool van Mekelle"). Bij confrontatie met de vaststelling dat u in Djibouti contact had met de journalist M.A., en met de vaststelling dat u aan hem wél uw deelname aan het conflict had toegegeven, verklaarde u aanvankelijk het volgende: "Dat was de waarheid, maar later heb ik advies gekregen van andere mensen dat als je zegt dat je een gevechtspiloot was, je geen documenten krijgt. Ze zeiden dat je best kan zeggen dat je een burgerlijke piloot was. Anders, dat was de waarheid" en "Ik heb een interview gedaan, zoals je zei. De informatie die jullie hebben gevonden, is waar, maar ik wou het niet zeggen, want iemand had mij geadviseerd te zeggen dat ik een burgerlijke piloot was" (notities II, p. 15). Niet veel later stelde u uw verklaringen reeds bij door te stellen dat u mijnheer A. wél de waarheid vertelde over uw profiel als militair piloot, maar níét de waarheid sprak toen u uw deelname aan de bombardementen bevestigde: "dat heb ik hem gezegd omdat ik dacht dat hij mij snel zou helpen. Het is een overdrijving. Als je zegt: 'ja, ik heb deelgenomen aan bombardementen en kan je me snel helpen alstublieft? Mijn leven is in gevaar'. Ik dacht dat hij mij dan snel zou helpen" (notities II, p. 15-16). De journalist zou uw deelname aan het grensconflict overdreven hebben volgens u. Tijdens het betreffende interview met de journalist A., loog u naar eigen zeggen niet enkel over uw betrokkenheid bij de bombardementen op Mekelle, maar ook over de wijze waarop u uw herkomstland ontvluchtte: "ik heb ook een klein deel misinformatie gegeven aan hem. Hij vroeg mij: 'heb jij met een gevechtsvliegtuig het land verlaten?'. Ik zei: 'ja, en kan u mij nu snel helpen?'" (notities II, p. 17). Zodoende stelt u dat de informatie in het artikel wel degelijk gebaseerd is op uw rechtstreekse verklaringen, maar ook dat uw verklaringen niet de waarheid zijn, hoewel u net voorheen had aangegeven dat u deze journalist wél de waarheid vertelde. U zou hebben gelogen over uw republiekvlucht en activiteiten tijdens het grensconflict, terwijl de journalist uw (on?)waarachtige verklaringen zou hebben "overdreven". U kon niet duiden waarom mijnheer A. dergelijke feiten zou verzinnen (notities II, p. 17). Evenmin kon u inzicht bieden in uw eigen handelingen. Wanneer u tijdens het derde persoonlijk onderhoud nogmaals bevraagd werd over uw beweegredenen om tegen de journalist te liegen, stelde u: "de reden kán zijn dat: omdat ik in de gevangenis zat, om snel uit de gevangenis te raken. Dat kán de reden zijn waarom ik hem dat zo vertelde" (notities III, p. 16). Uw landgenoten hadden u aangeraden om te liegen, zodat mijnheer A. empathie voor u zou krijgen en uw zaak zou bepleiten bij de Italiaanse ambassade in Djibouti. Uw verklaringen overtuigen in het geheel niet. Naast de hierboven reeds gedane vaststelling dat u uw verklaringen bijstelde na uw aanvankelijke bekentenis – hetgeen an sich al ernstig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw aangepaste verklaringen – kan verder op geen enkele wijze worden ingezien waarom u deze journalist zou hebben wijsgemaakt verantwoordelijk te zijn voor een bombardement op een lagere school in Ethiopië. U stelde dat u dit zo zei omdat u dacht dat de journalist u dan snel zou helpen (notities III, p. 16). Er kan echter niet worden ingezien waarom u zou denken dat u sneller hulp zou krijgen van deze Italiaanse journalist indien u zich zou uitgeven als de verantwoordelijke voor een bombardement op een school waarbij tientallen burgerdoden vielen. Redelijkerwijze valt immers eerder het omgekeerde te verwachten. Zij hierbij overigens benadrukt dat reeds is gebleken dat u de Belgische asiendiensten aanvankelijk niet de waarheid vertelde over uw beroepsprofiel en uw verklaringen dienaangaande bleef aanpassen en bijsturen (cf. supra).

Er kan concluderend worden vastgesteld dat u deel uitmaakte van de Eritrese militaire luchtmacht sinds haar oprichting, dat u daarbinnen een unieke positie bekleedde, dat u militair piloot was ten tijde van het grensconflict dat aanving in 1998, én dat u uw deelname aan de bombardementen op Mekelle aan een journalist bevestigde, alsook aanvankelijk voor het CGVS. Uit bovenstaande blijkt verder dat uw wijzigende en ronduit tegenstrijdige verklaringen, waarmee u uw betrokkenheid als gevechtspiloot bij het grensconflict in het algemeen, en bij de bombardementen op de lagere school Ayder in het bijzonder, poogt te minimaliseren dan wel te ontkennen, geenszins weten te overtuigen.

Gelet op voorgaande pertinente vaststellingen, meent het CGVS dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u wel degelijk de piloot bent zoals deze in de beschikbare nieuwsbronnen vermeld wordt – de piloot die op 5 juni 1998 een clusterbom losliet die terecht kwam op de Ayder basisschool in Mekelle. Uw pogingen om uw betrokkenheid te ontkennen, onderbouwen verder deze conclusie. Immers, indien u níét betrokken zou zijn geweest bij de aanval waarbij de Ayder lagere school geraakt werd, kan bezwaarlijk ingezien worden waarom u uw toevlucht zou nemen tot het afleggen van bedrieglijke verklaringen."

Het integrale artikel van Africa Express, "*BREAKING NEWS/Eritrean military pilot escaped with his jet to Djibouti*" van 30 december 2013, waarvan verweerder stelt dat het, samen met verzoekers verklaringen, de belangrijkste aanwijzing voor verzoekers betrokkenheid bij de bombardementen op Mekelle is, luidt als volgt:

"H.K., a pilot of the military Eritrean air force fled with his jet to Djibouti. He would like to ask political asylum to a European country. According with information collected by Africa ExPress, K. it seems to be the same pilot that at the beginning of 1998 war with Ethiopia bombed the city of Makelle, capital of Tigray. During 2013 at least 10 military pilot escaped from Eritrea, most of them landed their plane in Saudi Arabia. At the beginning of December also the national football team of Eritrea escaped during an International tournament in Nairobi."

(vrije vertaling: "H.K., een piloot van de militaire Eritrese luchtmacht, vluchtte met zijn vliegtuig naar Djibouti. Hij wil graag politiek asiel vragen aan een Europees land. Volgens informatie verzameld door Africa ExPress lijkt K. dezelfde piloot te zijn als degene die begin 1998 tijdens de oorlog met Ethiopië de stad Makelle, de hoofdstad van Tigray, bombardeerde.

In 2013 ontsnapten minstens tien militaire piloten uit Eritrea, waarvan de meesten hun vliegtuig in Saoedi-Arabië landden. Begin december ontsnapte ook het nationale voetbalteam van Eritrea tijdens een internationaal toernooi in Nairobi").

De Raad stelt vast dat dit artikel van Africa Express kort en oppervlakkig is. Er wordt louter gesteld dat, volgens informatie verzameld door Africa Express, K. dezelfde piloot *lijkt* ("it seems") te zijn als degene die de stad Mekelle bombardeerde begin 1998. Er wordt echter nergens ingegaan op de bronnen waaruit de informatie werd geput. Evenmin wordt duidelijk stelling ingenomen dat H.K., zijnde verzoeker, dezelfde piloot is als degene die de stad Mekelle bombardeerde begin 1998.

Daarnaast dient vastgesteld dat in de titel duidelijk wordt vermeld dat een Eritrese militaire piloot met zijn jet naar Djibouti ontsnapte en dat verder in de inhoud van het artikel wordt beschreven dat H.K., als Eritrese militaire piloot, vanuit Eritrea met zijn gevechtsvliegtuig naar Djibouti ontsnapte.

Echter, drie dagen later op 2 januari 2014 is een update van dit artikel verschenen, waarbij de titel wordt gewijzigd en in het artikel zelf wordt gesteld dat H.K. te voet vluchtte naar Djibouti. Dit laatste stemt overigens overeen met verzoekers uitgebreide en gedetailleerde verklaringen over zijn vlucht tijdens het eerste persoonlijk onderhoud (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 23).

De update van het artikel van M. A. A. in Africa Express, "*UPDATE NEWS/A major of Eritrean air force fled to Djibouti*", van 2 januari 2014, luidt als volgt:

"A.K., a pilot of the military Eritrean air force fled to Djibouti. He would like to ask political asylum to an European country. Africa ExPress is required to keep the informayion about the country confidential. According with information collected by Africa ExPress, K. seems to be the same pilot that at the beginning of 1998 war with Ethiopia bombed the city of Makelle, capital of Tigray.

Africa Express was able to contact A., who told us he joined the Eritrean aviation in 1992 and confirmed his participation in the Tigray raid during the 1998 war with Ethiopia. This happened in May: a squadron of jet fighters coming from Eritrea bombed Makalle elementary school.

The officer, who was a flying instructor, talked about his family: "My ex wife emigrated to Sweden with our two children. I remarried an Eritrean. I left my second wife in Asmara. She's pregnant".

The major A. K. fled to Djibouti crossing the border on foot this past 13th October, but nobody had heard the news which was kept a secret by both Eritreans and Djiboutians. Even the Eritrean diaspora websites did not mention the event. When he was asked why he fled Eritrea, he simply replied: "Because I cannot continue living in a country governed by a bloody dictatorship."

The year 2013 has been full of escapes of military pilots from the former Italian colony, governed by a harsh dictatorship. There are at least 10 military officials who escaped, most of whom to Saudi Arabia. At the beginning of December the national football team, who was in Nairobi for an international championship, asked for political asylum and did not go back to Eritrea."

(vrije vertaling: "A.K., een piloot van de militaire Eritrese luchtmacht, vluchtte naar Djibouti. Hij wil graag politiek asiel vragen in een Europees land. Africa ExPress is verplicht de informatie over het land vertrouwelijk te houden. Volgens informatie verzameld door Africa ExPress lijkt K. dezelfde piloot te zijn die begin 1998 tijdens de oorlog met Ethiopië de stad Makelle, de hoofdstad van Tigray, bombardeerde.

Africa Express kon contact opnemen met A., die ons vertelde dat hij zich in 1992 bij de Eritrese luchtvaart had aangesloten en zijn deelname aan de Tigray-aanval tijdens de oorlog met Ethiopië van 1998 bevestigde. Dit gebeurde in mei: een squadron straaljagers uit Eritrea bombardeerde de basisschool van Makalle.

De officier, die vlieginstructeur was, vertelde over zijn familie: "Mijn ex-vrouw emigreerde met onze twee kinderen naar Zweden. Ik hertrouwde met een Eritreeër. Ik liet mijn tweede vrouw achter in Asmara. Ze is zwanger".

De majoor A.K. vluchtte afgelopen 13 oktober te voet naar Djibouti en stak de grens te voet over, maar niemand had het nieuws gehoord, dat zowel door de Eritreeërs als de Djiboutianen geheim werd gehouden. Zelfs de websites van de Eritrese diaspora maakten geen melding van de gebeurtenis. Toen hem werd gevraagd waarom hij Eritrea ontvluchtte, antwoordde hij eenvoudigweg: "Omdat ik niet kan blijven leven in een land dat wordt geregeerd door een bloedige dictatuur."

Het jaar 2013 stond bol van de ontsnappingen van militaire piloten uit de voormalige Italiaanse kolonie, geregeerd door een wrede dictatuur. Er zijn minstens tien militaire functionarissen ontsnapt, van wie de meesten naar Saoedi-Arabië. Begin december vroeg het nationale voetbalteam, dat in Nairobi was voor een internationaal kampioenschap, politiek asiel aan en ging niet terug naar Eritrea.")

Hoewel de update van het artikel uitvoeriger is dan het originele artikel van 30 december 2013 blijft het artikel kort en oppervlakkig over de betrokkenheid van A.K. bij de bombardementen op Mekelle in 1998. Het artikel vermeldt nu dat Africa Express contact heeft opgenomen met verzoeker, die onder meer zijn deelname aan de aanval op Mekelle in 1998 bevestigde.

Verzoeker bevestigt bij verweerder tijdens het tweede persoonlijk onderhoud dat hij, terwijl hij zich in detentie bevond in Djibouti, contact had met de journalist M. A. A. en dat het artikel gebaseerd is op zijn rechtstreekse verklaringen, maar ook dat hij de (volledige) waarheid niet vertelde aan de journalist (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 15-17). In het verzoekschrift stelt verzoeker de waarheid te hebben verdraaid ten overstaan van deze journalist, in de hoop dat deze hem zou helpen.

Aldus kan uit zowel de voormelde artikels uit Africa Express als uit verzoekers verklaringen bij verweerder blijken dat de bron waarop de artikels zijn gebaseerd verzoeker zelf is. Minstens kan uit de artikels blijken dat geen andere specifieke bron wordt aangeduid. De Raad wijst er andermaal op dat het artikel van de Italiaanse journalist, M. A. A. (met inbegrip van de update ervan) zowel als de primaire als de originele bron wordt beschouwd. Immers, het artikel (en de update) in Africa Express heeft de informatie over de betrokkenheid van H.K. bij het bombardement op de Ayder Elementary School in Mekelle uit de eerste hand (originele bron) en heeft deze betrokkenheid voor het eerst gedocumenteerd (primaire bron).

Gelet op het feit dat in het eerste artikel foutief wordt bericht dat verzoeker Eritrea met zijn gevechtsvliegtuig is ontvlucht en verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud stelde dat hij de Italiaanse journalist hierover foutief had ingelicht (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 17), kan blijken dat de journalist zich op verzoekers verklaringen heeft gebaseerd zonder deze informatie aan andere bronnen af te toetsen.

Het is dan ook redelijk aan te nemen dat de journalist zich over de betrokkenheid van verzoeker bij de bombardementen evenzeer heeft gebaseerd op verzoekers misleidende verklaringen, zonder deze af te toetsen aan andere bronnen. Bijgevolg kan op het eerste zicht uit geen van de twee artikels blijken dat deze gebaseerd zijn op specifieke, betrouwbare bronnen. De bronnen aan de basis van het artikel van Africa News en de update ervan, volgens verweerder de belangrijkste aanwijzing voor verzoekers betrokkenheid bij de bombardementen op de school in Mekelle, zijn op zijn minst twijfelachtig te noemen.

Gelet op de oppervlakkige inhoud van het artikel van Africa Express en het gebrek aan betrouwbare bronnen, alsook op de vaststelling dat het artikel van Africa Express na drie dagen inhoudelijk aanzienlijk werd gewijzigd én op het gegeven dat verzoeker volhoudt dat hij de journalist de (volledige) waarheid niet heeft verteld, dient de bewijswaarde van het artikel van Africa Express en de update ervan in ernstige mate te worden gerelativeerd.

10. Na een grondige lezing van de door verweerder gehanteerde andere (secundaire) bronnen die zich in het administratief dossier bevinden, stelt de Raad het volgende vast:

10.1. Het artikel in Eritrea Daily, "One more Eritrea tyrant's combat pilot defects to Djibouti with Jet" van 31 december 2013 bericht het volgende (eigen onderlijning): "Once again, one more member of the Eritrean Air Force has dumped Eritrea tyrant and sought asylum in neighboring Djibouti with style! An Eritrean combat pilot, Captain H.K., used his fighter jet and defected to Djibouti. The pilot is reported to have applied for political asylum in a 3rd county and is in good condition. The news was first broken by a female Paltalker and human rights activist from London with the Nick name 'fevenhager' on or around Christmas Eve in Eritrean Smerr Paltalk Room. Then another Eritrean opposition website, rubansaba.com, picked up the news and posted it to the web on 29 December 2013. Soon after that, an

Italian website, africa-express.info, posted the same breaking news this time with the name of the said pilot in Italian language. For the record, in both reports, the defecting pilot has been reported to be the one that bombed an elementary school in Mekele, Tigray, Ethiopia, at the outset of the 1998-2000 border war between Eritrea and Ethiopia. Yesterday, Radio Erena, a Paris-based exiled Eritreans' independent opposition radio station in Tigrigna Language, reported that during the last months, Eritrea tyrant's security forces had rounded up several members of the Eritrea Air Force including a combat pilot from their homes and taken to custody. The arrested members included officer with the ranks of Lieutenants and Captains, one of which is reportedly captain H.. Yet there is no confirmation whether this is the same captain H. that defected to Djibouti over the Christmas holidays. Radio Erena aired the news of Captain H.K.'s defection to Djibouti."

(vrije vertaling: "Opnieuw heeft een lid van de Eritrese luchtmacht de tiran van Eritrea gedumpt en met stijl asiel aangevraagd in het naburige Djibouti! Een Eritrese gevechtspiloot, kapitein HK, gebruikte zijn straaljager en liep over naar Djibouti. De piloot zou politiek asiel hebben aangevraagd in een derde land en verkeert in goede staat. Het nieuws werd voor het eerst bekendgemaakt door een vrouwelijke Paltalker en mensenrechtenactiviste uit Londen met de bijnaam 'fevenhager' op of rond kerstavond in de Eritrese Smerr Paltalk Room. Toen pikte een andere website van de Eritrese oppositie, rubansaba.com, het nieuws op en plaatste het op 29 december 2013 op internet. Kort daarna plaatste een Italiaanse website, africa-express.info, hetzelfde laatste nieuws, dit keer met de naam de genoemde piloot in de Italiaanse taal. Voor de goede orde: in beide rapporten wordt gemeld dat de overgelopen piloot degene was die een basisschool in Mekele, Tigray, Ethiopië, bombardeerde aan het begin van de grensoorlog tussen Eritrea en Ethiopië van 1998-2000. Gisteren meldde Radio Erena, een in Parijs gevestigd onafhankelijk oppositieradiostation van verbannen Eritreeërs in de Tigrinya-taal, dat de veiligheidstroepen van de Eritrea-tiran de afgelopen maanden verschillende leden van de Eritrese luchtmacht, waaronder een gevechtspiloot, uit hun huizen hadden opgepakt en in hechtenis genomen. Onder de gearresteerde leden bevonden zich officieren met de graad van luitenant en kapitein, waaronder naar verluidt kapitein H.. Er is echter niet bevestigd of dit dezelfde kapitein H. is die tijdens de kerstvakantie naar Djibouti is gevlucht. Radio Erena zond het nieuws uit van het overlopen van kapitein H.K. naar Djibouti."

Het artikel vermeldt verscheidene bronnen, met name een chat room, een Eritrese oppositie-website, radio Erena en het artikel in Africa Express van de Italiaanse journalist. Uit het artikel kan worden afgeleid dat de chat room en de Eritrese oppositie-website de Eritrese piloot niet bij naam noemden en dat enkel het artikel van Africa Express de naam van de genoemde piloot in het bericht plaatste ("dit keer met de naam van de genoemde piloot"). Bovendien zijn de originele nieuwsbronnen waarop dit artikel is gebaseerd, met uitzondering van het artikel van Africa Express, niet traceerbaar vermeld in het artikel, noch zijn ze terug te vinden in het administratief dossier. Wat betreft de artikels van Africa Express kan verwezen worden naar bovenstaande vaststellingen inzake de twijfelachtige betrouwbaarheid van de inhoud ervan.

10.2. Het artikel in Horn Affairs, "Expert: Djibouti shall try or extradite the Eritrean pilot who bombed Mek'ele", van 23 januari 2014 bericht het volgende (eigen onderlijning): "The Eritrean pilot who dropped cluster bomb on an Ethiopian elementary school a decade ago is now reportedly in Djibouti. The June 5/1998, Ayder school bombing – that left 60 dead and another 168 injured – was a turning points in the Ethiopian public opinion that was already enraged by the news of Eritrean invasion a few weeks ago. [According to news from Africa ExPress](http://Africa ExPress), the Eritrean pilot, H.K., has recently defected to Djibouti and "plans seeking political asylum in another country". [...]"

(vrije vertaling: "De Eritrese piloot die tien jaar geleden een clusterbom op een Ethiopische basisschool liet vallen, bevindt zich nu naar verluidt in Djibouti. De bomaanslag op een school in Ayder van 5 juni 1998 – waarbij 60 doden en nog eens 168 gewonden vielen – vormde een keerpunt in de Ethiopische publieke opinie, die al woedend was door het nieuws over de Eritrese invasie een paar weken geleden. Volgens nieuws van Africa ExPress is de Eritrese piloot H.K. onlangs overgelopen naar Djibouti en "is van plan politiek asiel aan te vragen in een ander land". [...]"

Uit lezing van het artikel blijkt dat dit uitsluitend gebaseerd is op de artikels uit Africa Express. Andermaal dient te worden verwezen naar bovenstaande vaststellingen inzake de onbetrouwbaarheid van deze bronnen.

10.3. Het artikel in Ethiopian This Week, "An Eritrean pilot who bombarded Makalle's Aider school defects to Djibouti", van 3 januari 2014 bericht het volgende (eigen onderlijning): "H.K., an Eritrean Air Force pilot has escaped with his bomber in Djibouti and plans seeking political asylum in another country. According to data collected by the Africa Express, the same pilot who in 1998 at the outbreak of war with Ethiopia stood up in flight from Asmara and bombarded Aider elementary school in Makalle, Tigray. [...]"

(vrije vertaling: “H.K., een piloot van de Eritrese luchtmacht, is met zijn bommenwerper ontsnapt naar Djibouti en is van plan politiek asiel aan te vragen in een ander land. Volgens gegevens verzameld door Africa Express betreft het dezelfde piloot die in 1998, bij het uitbreken van de oorlog met Ethiopië, vanuit Asmara opsteeg en de Ayder-basisschool in Makalle, Tigray bombardeerde. [...]”.

Uit lezing van het artikel blijkt dat dit, voor wat betreft verzoekers verantwoordelijkheid in de bombardementen van de Ayder Elementary School, uitsluitend gebaseerd is op het artikel van Africa Express van 30 december 2013. Opnieuw dient te worden gewezen op de onbetrouwbaarheid van dit artikel van Africa Express als bron. Bovendien blijkt uit de inhoud van het artikel in Ethiopian This Week dat de update van 2 januari 2014 van het artikel van Africa Express niet werd meegenomen in het artikel, wat tevens wijst op een gebrekkig bronnengebruik.

10.4. Het artikel in Allsaho, “*Eritrean military pilot escaped with his jet to Djibouti*”, van 2 januari 2014 bericht het volgende (eigen onderlijning): “*H.K., a pilot of the military Eritrean airforce fled with his jet to Djibouti. [...] According with information collected by AfricaExpress, K. it seems to be the same pilot that at the beginning of 1998 war with Ethiopia bombed the city of Makelle, capital of Tigray. [...]*”

(vrije vertaling: *H.K., een piloot van de militaire Eritrese luchtmacht, vluchtte met zijn vliegtuig naar Djibouti. [...] Volgens informatie verzameld door AfricaExpress lijkt K. dezelfde piloot te zijn die begin 1998 tijdens de oorlog met Ethiopië de stad Makelle, de hoofdstad van Tigray, bombardeerde. [...]*”).

Uit lezing van het artikel blijkt ook dat dit, voor wat betreft verzoekers verantwoordelijkheid in de bombardementen van de Ayder Elementary School, uitsluitend gebaseerd is op het artikel van Africa Express van 30 december 2013. Bovendien blijkt uit de inhoud van het artikel in Allsaho dat de update van 2 januari 2014 van het artikel van Africa Express niet werd meegenomen in het artikel, wat tevens wijst op een gebrekkig bronnengebruik.

10.5. Ook de column in Addis Fortune, “*Time to Serve Justice for Poor Victims*”, van 19 januari 2014 blijkt te verwijzen naar het nieuwsbericht van Africa Express (eigen onderlijning): “[...] The news was initially released by African Express and relayed by numerous outlets. It was revealed that H., who has been a pilot for the Eritrean Air Force as we know, at least for more than 15 years, fled his country’s airspace in his fighter jet and flew to Djibouti, with plans to seek political asylum elsewhere.

It was also revealed that H. is the same pilot who, on May 12, 1998, carried out a bombing mission at the outbreak of war against Ethiopia. The target was an elementary school and kindergarden in Mekelle, Tigray. [...]”.

(vrije vertaling: “[...] Het nieuws werd aanvankelijk vrijgegeven door African Express en doorgegeven door talloze media. Er werd onthuld dat H., die zoals bekend al ruim vijftien jaar piloot is geweest voor de Eritrese luchtmacht, in zijn straaljager het luchtruim van zijn land ontvluchtte en naar Djibouti vloog, met plannen om elders politiek asiel aan te vragen.

Ook werd bekend dat H. dezelfde piloot is die op 12 mei 1998 een bombardementsmissie uitvoerde bij het uitbreken van de oorlog tegen Ethiopië. Het doelwit was een basisschool en kleuterschool in Mekelle, Tigray. [...]”).

Uit lezing van het artikel blijkt dat dit gebaseerd is op het nieuws uitgebracht door Africa Express en heruitgebracht door talloze media. Hoewel deze column op 19 januari 2014 – en dus na de update van 2 januari 2014 het artikel van Africa Express – is verschenen, wordt in de column melding gemaakt van de ontsnapping door H.K. middels een gevechtsvliegtuig. De vaststelling dat de column bronnen op gebrekkige wijze overneemt, doet afbreuk aan de betrouwbaarheid van de erin aanwezige informatie.

10.6. De volgende stukken, door verweerder toegevoegd aan het administratief dossier, maken geen enkele melding van verzoeker, laat staan van zijn vermeende betrokkenheid bij de bombardementen op de Ayder Elementary School aan het begin van het Eritrees-Ethiopisch grensconflict: Persartikel, Washington Post, “*School attack shocks Ethiopians*”, van 8 juni 1998; Persartikel, Tesfa News, “*Exposed: Secrets of the 1998-2000 Air War Between Ethiopia and Eritrea*” van 4 september 2015; Persartikel, Reuters, “*Ethiopia: Eritrean Warplanes Bomb Ethiopian Town of Mekele*”, van 21 juni 1998; Case, weaponslaw.org, “*Eritrean use of cluster munitions against Mekele (Eritrea-Ethiopia Claims Commission)*”, laatst bijgewerkt op 8 augustus 2017; Eritrea-Ethiopia Claims Commission – Final Award – Ethiopia’s Damages Claims, “*C. Deaths, Injuries and Property Damage in Mekele – p 688*” van 17 augustus 2009; Eritrea-Ethiopia Claims Commission – Partial Award: Central Front – Ethiopia’s Claim 2, “*J. Aerial Bombardment of Mekele*” van 28 april 2004; Artikels clustermunitie; Google Maps, Ayder Elementary School + Alula Aba Nega airport; Wikipedia, “*Eritrean People’s Liberation Front*”.

Deze stukken geven de omstandigheden van de bombardementen op de Ayder Elementary School in Mekelle weer. Op grond hiervan kan terecht worden gesteld dat deze bombardementen op de Ayder Elementary School in Mekelle tijdens het Eritrees-Ethiopisch grensconflict kunnen gekwalificeerd worden als oorlogsmisdaden in de zin van artikel 8 van het Statuut van Rome. Dit wordt niet betwist.

Daarentegen kan uit deze bronnen, die geen melding maken van verzoeker, geenszins blijken dat verzoeker betrokken was bij deze bombardementen, laat staan dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker individuele verantwoordelijkheid draagt bij de bombardementen op de Ayder Elementary School in 1998.

10.7. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, blijkt dat de 'veelheid aan nieuwsartikelen' waarop de bestreden beslissing zich baseert om aan te nemen dat er ernstige redenen zijn dat verzoeker individuele verantwoordelijkheid draagt in de bombardementen van de Ayder Elementary School, zich voornamelijk baseren op het artikel van 30 december 2013 van de Italiaanse journalist M. A. A. in Africa Express (en al dan niet op de update van dit artikel van 2 januari 2014), en dat de overige bronnen waarop de nieuwsartikelen desgevallend zijn gebaseerd niet worden uitgeklaard. De vaststelling dat de geraadpleegde bronnen zich voornamelijk baseren op één en dezelfde bron, met name het artikel (en de update) van Africa Express, getuigt van een "valse bevestiging". De 'veelheid aan nieuwsartikelen' verwijzen in wezen immers naar dezelfde originele nieuwsbron. In dit verband dient andermaal verwezen naar de bovenstaande vaststellingen in verband met de onbetrouwbaarheid van (de inhoud van) het artikel (en de update) van Africa News.

De Raad stelt vast dat het voormelde artikel van de Italiaanse journalist en de update ervan, alsook de andere nieuwsartikelen die verwijzen naar dit artikel als bron, voor verweerder voldoende zijn om aan te nemen dat er ernstige redenen voorhanden zijn dat verzoeker individuele verantwoordelijkheid treft in de bombardementen op Mekelle.

De Raad benadrukt andermaal dat uitsluiting alleen mogelijk is als er duidelijke en betrouwbare informatie is die voldoet aan de bewijsstandaard "*redelijke mate van waarschijnlijkheid*". Gelet op de oppervlakkige inhoud van het artikel van Africa Express, de update ervan en de andere hierop gebaseerde nieuwsartikelen, alsook op de vaststelling dat het artikel van Africa Express na drie dagen inhoudelijk werd gewijzigd én op het gegeven dat verzoeker volhoudt dat hij de waarheid aan de journalist niet heeft prijsgegeven, kan de Raad verweerder niet bijtreden in de gevolgtrekking dat deze artikels het bewijs vormen, *in casu* dat deze een redelijke mate van waarschijnlijkheid aantonen, voor verzoekers deelname aan de bombardementen op Mekelle in 1998.

11. Ter terechtzitting van 28 juli 2023 werd onderhavige zaak tegensprekelijk uitgesteld naar de terechtzitting van 11 augustus 2023, waarbij verweerder en verzoeker de gelegenheid kregen om aanvullende bewijzen bij te brengen.

Bij aanvullende nota van 7 augustus 2023 voegt verweerder één stuk: een blogpost van november 2021 van professor Tony Magana.

Inzake dit stuk dient vastgesteld dat het een blog betreft, geschreven in november 2021 door professor Tony Magana, aangesteld in het "*Neurosurgery Department*" aan de "*Mekelle University College of Health Sciences*".

In de blogpost schrijft professor Tony Magana dat hij voor het eerst naar Ayder Hospital in Mekelle kwam in 2015 en toen het verhaal over de bombardementen van de Ayder Elementary School op 5 juni 1998 leerde kennen. Vervolgens beschrijft hij de bombardementen en stipt hij kort aan dat de Tigray de piloot als H.K. hebben geïdentificeerd (relevante passage uit blogpost van Tony Magana uit november 2021: "[...] *When I first came to Ayder Hospital in Mekelle in 2015 I soon learned about the story of the Ayder Elementary School which was just across the street and pre-existed the hospital by many years. It was the scene of a horrible war crime against school children and their would be rescuers when on June 5, 1998 an Eritrean warplane dropped a cluster bomb on the school. As parents and teachers rushed to save the children the plane returned and dropped another. Sixty were killed and 158 were injured. The case was presented in an international court and Ethiopia was partially compensated. Still the Tigray identified the pilot as H.K. and tried to have him sent to Ethiopia when he sought asylum in Djibouti in 2014.* [...]"); (vrije vertaling:) "[...] *Toen ik in 2015 voor het eerst naar het Ayder-ziekenhuis in Mekelle kwam, hoorde ik al snel het verhaal van de Ayder-basisschool, die aan de overkant van de straat lag en al jaren vóór het ziekenhuis bestond. Het was het toneel van een verschrikkelijke oorlogsmisdaad tegen schoolkinderen*

en hun reddingswerkers toen op 5 juni 1998 een Eritrees gevechtsvliegtuig een clusterbom op de school liet vallen. Terwijl ouders en leraren zich haastten om de kinderen te redden, keerde het vliegtuig terug en liet een ander vallen. Zestig werden gedood en 158 raakten gewond. De zaak werd voorgelegd aan een internationale rechtbank en Ethiopië werd gedeeltelijk gecompenseerd. Toch identificeerden de Tigray de piloot als H.K. en probeerden hem naar Ethiopië te laten sturen toen hij in 2014 asiel aanvraag in Djibouti. [...]”).

De blogpost bevat geen specifiek aanwijsbare bron op basis waarvan H.K. in verband wordt gebracht met de bombardementen in 1998. Er wordt louter verwezen naar “*de Tigray*”, wat echter niet kan volstaan. Bovendien blijkt dat de professor, wiens expertise zich in het gebied van de neurochirurgie bevindt, pas in 2015 - 17 jaar na de feiten - over de bombardementen hoorde en dat hij er pas in 2021 -23 jaar na de feiten - over schreef.

Gelet op voorgaande vaststellingen kan de bijgebrachte blogpost geenszins als een betrouwbare bron worden beschouwd. Deze blogpost kan – ook niet in samenlezing met de overige, hierboven besproken bijgebrachte stukken – niet volstaan om aan te tonen dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen, of dat er een “*redelijke mate van waarschijnlijkheid*” is, dat verzoeker individuele verantwoordelijkheid treft bij de bombardementen van de Ayder Elementary School tijdens het Eritrees-Ethiopisch grensconflict.

12. Gelet op wat voorafgaat kan slechts worden geconcludeerd dat de door verweerder gehanteerde bronnen en daarin vervatte informatie niet betrouwbaar en duidelijk zijn. De Raad kan aldus op basis van de bijgebrachte bronnen en informatie niet concluderen dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker individuele verantwoordelijkheid treft in de bombardementen van de Ayder Elementary School in Mekelle in 1998 tijdens het Eritrees-Ethiopisch grensconflict.

13. Bijkomend wordt vastgesteld dat de *protection officer* deze bronnen als uitgangspunt van zijn ondervraging met betrekking tot de betrokkenheid van verzoeker bij de bombardementen heeft aangewend (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 15-17; notities van het persoonlijk onderhoud 3, p. 16). Dit behelst een zekere (onterechte) vooringenomenheid die de vraagstelling tijdens de respectievelijke onderhouds heeft beïnvloed, minstens de respectievelijke onderhouds en de besluitvorming in een bepaalde richting hebben geduwd.

Er dient te worden hernomen dat in de COI Case “*ERI2021-002*” van 21 december 2021, toegevoegd aan het administratief dossier, reeds voorbehoud werd gemaakt met betrekking tot de betrouwbaarheid van de gebruikte bronnen (“*Op basis van welke informatie deze bronnen beweren dat deze H.K. de piloot is die het bombardement op de Ayder Elementary School in Mekelle uitvoerde, wordt door geen van deze bronnen uitgeklaard.*”).

Bovendien dient andermaal benadrukt dat de artikels van Africa Express – de basis en het uitgangspunt van de *protection officer* (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 15) – niet als betrouwbare bronnen kunnen worden beschouwd (zie *supra*). Verzoekers ‘toegevingen’ bij confrontatie met de informatie uit het artikel van Africa Express (*cf.* bestreden beslissing p. 6-7) zijn dan ook onvoldoende om aan te grijpen als bewijs voor zijn deelname aan de bombardementen.

14. Verder blijkt uit het geheel van de beschikbare informatie over de bombardementen op de Ayder Elementary School dat deze bombardementen werden uitgevoerd door Italiaanse MB-339’s, zijnde gevechtsvliegtuigen.

Te dezen wordt vastgesteld dat er tot op heden geen enkel betrouwbaar bewijs voorligt dat aantoonde dat verzoeker actief was als gevechtsvliegtuigpilot binnen de Eritrese luchtmacht, niettegenstaande onderhavige zaak op de zitting van 28 juli 2023 tegensprekelijk werd uitgesteld teneinde verweerder de kans te geven bewijs te leveren van verzoekers activiteiten als gevechtsvliegtuigpilot. Verweerder bracht ingevolge het uitstel enkel de hierboven besproken blogpost van professor Tony Magana bij, een bron die – gelet op de bovenstaande vaststellingen – niet kan volstaan om aan te tonen dat verzoeker actief was als gevechtsvliegtuigpilot binnen de Eritrese luchtmacht, laat staan betrokken was bij de bombardementen op de Ayder Elementary School in 1998.

Anderzijds wordt vastgesteld dat verzoeker een diploma vliegtraining, een certificaat helikopter en een foto van zichzelf met zijn helikopter bijbrengt. Deze stukken ondersteunen verzoekers verklaringen binnen de Eritrese luchtmacht een basisvliegtraining te hebben doorlopen, waarna hij werd geselecteerd om te worden opgeleid als helikopterpilot.

Doorheen de drie persoonlijke onderhouden komt bovendien naar voor dat verzoeker stelselmatig, consistent en op geloofwaardige wijze verklaart dat hij als helikopterpiloot opereerde binnen de Eritrese luchtmacht, en niet als gevechtsvliegtuigpiloot. Verzoeker weidt uit over zijn opleidingen, helikopter, opdrachten, rang, functie, etc..

Zo verklaart verzoeker onder meer als volgt:

- *"Ik was een helikopterpiloot"*, verklaring DVZ, vraag 12;

- *"Ik heb toen niet deelgenomen aan de oorlog, want ik was een gewone burgerlijke helikopterpiloot. De piloten die deelnamen aan de oorlog, waren piloten van gevechtsvliegtuigen, Mik-29 enzo."*, notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 13;

- *"Na onze basisopleiding in ons land, over vliegtuigen en techniek, werden we geselecteerd om naar Rusland te gaan, naar een plek genaamd Torzhok. Ik heb u daarnet al verteld dat er een helikopterfabriek was genaamd 'Kazan'. De opleiding was over techniek en vliegen. Ik ben één de piloten die gecertificeerd werd na de opleiding. De anderen waren techniekers. Er zijn ook andere piloten die nog een lokale opleiding moesten volgen in ER. Het was een soort campus, een college, waar we verbleven tijdens de opleiding."*, notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 17;

- *"Het was een opdracht, nadat ik de Ready Go opleiding voldeed, kreeg ik de opdracht om met een helikopter te vliegen. Het was niet mijn keuze, maar sommige piloten waren gestationeerd aan de luchtmacht vliegtuigen en ik aan de helikopter."*, notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 18;

- *"Met wat voor vliegtuig vloog u meestal?", "Wilt u het merk van de helikopter?", "PO knikt.", "Het was een oude Avelux helikopter, ik bedoel dat het oud is en moeilijk is om daarmee te vliegen of in een onweer te vliegen. Enkel overdag: visuele vlucht.", "Het type helikopter heet Avelux?", "Nee nee, het type helikopter heet Mi-17. Avelux is een soort communicatiesysteem. Het is oud, de communicatie kan niet op tijd zijn.", "U deed die binnenlandse vluchten met een vliegtuig of met een helikopter?", "Die Ready Go Fix It vliegtuig is gewoon om les te krijgen, een opleiding, maar later was het een rotary, dat is een helikopter.", "Dus u vloog die afstanden binnen Eritrea altijd met een helikopter?", "Ja, want een helikopter mag overal landen, op een vlakte, op een heuvel ... Voor ziekenhuisopnames gebruikten wij zo'n helikopter."*, notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 18-19;

- *"Mijn verantwoordelijkheid was piloot en piloot-in-command van de Mi-17 helikopter. Mijn vluchten waren vnl. naar Bisha goudmijnen, heen en terug, goud in- en uitvoeren. En andere mijnplaatsen zoals Zara. Er was een bureau van de president in Dahlak.*

Die mensen moest ik dus vervoeren: Bisha-Zara-Dahlak. Bovendien was ik ook een lesgever. Ik had die verantwoordelijkheid omdat ik één van de piloten was met meer ervaring.", notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 7;

- *"In 1998 werd ik kapitein. Omdat we met weinig piloten waren, moest ik veel vliegen en ook veel opleidingen krijgen van de Russen, tot 1999 of 2002, tot die jaren moest ik veel vliegen en opleiding krijgen om majoor te kunnen worden. Sinds 2002 ongeveer ben ik majoor."*, notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 8;

- *"Die helikopter die ik bestuur, is een Mi-17 IB. Dat is een transporthelikopter, geen gevechtshelikopter. Dat zijn de Mi-35 en Mi-24 en die hebben gesofisticeerde camera's. Dat zijn militaire helikopters. Eritrea zo'n helikopters niet."*, notities van het persoonlijk onderhoud 3, p. 8;

- *"En uw ex-collega's kunnen mij ook bevestigen dat u geen gevechtsvliegtuigen bestuurde? Dat u enkel een helikopterpiloot was?", "VZ in Engels: Honderd procent."*, notities van het persoonlijk onderhoud 3, p. 15.

Gelet op het geheel van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige elementen, met name de voorliggende stukken en verzoekers verklaringen, wordt vastgesteld dat verzoeker actief was als helikopterpiloot binnen de Eritrese luchtmacht.

Voor zover uit het door verzoeker bijgebrachte diploma vliegtraining naar voor komt dat verzoeker een basistraining heeft doorlopen om met een vliegtuig te vliegen, kan hieruit geenszins worden afgeleid, noch wordt dit door verweerder enigszins aangetoond, dat verzoeker een gevechtsvliegtuig, *in casu* een MB-339, kan besturen.

Er ligt geen informatie voor waaruit blijkt dat personen die een basistraining hebben doorlopen in staat (kunnen) zijn om een gevechtsvliegtuig te besturen, noch dat verzoeker een gespecialiseerde opleiding heeft gevolgd om met een gevechtsvliegtuig te vliegen en desgevallend met precisieapparatuur te werken. Op basis van de voorhanden zijnde informatie blijkt geenszins dat verzoeker de expertise en/of competenties heeft om een gevechtsvliegtuig, meer bepaald een MB-339, te besturen.

15. Gelet op de bovenstaande vaststellingen, in het bijzonder dat er geen duidelijk en betrouwbaar bewijs voorligt en dat bovendien uit niets kan blijken dat verzoeker een gevechtsvliegtuig kan besturen, zijn er geen ernstige redenen om aan te nemen – is er geen “*redelijke mate van waarschijnlijkheid*” – dat verzoeker als gevechtsvliegtuigpilot heeft deelgenomen aan de bombardementen van de Ayder Elementary School in Mekelle in 1998.

Verweerder kan dan ook niet worden bijgetreden waar deze in de bestreden beslissing stelt dat verzoeker overeenkomstig artikel 1, F, (a), van het Vluchtelingenverdrag en artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet uitgesloten wordt van de vluchtelingenstatus, omdat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker individuele verantwoordelijkheid draagt in het begaan van een oorlogsmisdaad zoals omschreven in artikel 8, 2, b, (iv), van het Statuut van Rome van 17 juli 1998, *in casu* de bombardementen van de Ayder Elementary School ten tijde van het Eritrees-Ethiopisch grensconflict.

Verweerder kan daarnaast evenmin worden bijgetreden waar deze in de bestreden beslissing stelt dat verzoeker op basis van artikel 55/4 a) en c), van de Vreemdelingenwet tevens wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

16. De Raad stelt verder vast dat verweerder heeft nagelaten om uitspraak te doen over het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in hoofde van verzoeker.

De bestreden beslissing motiveert als volgt:

“Het Commissariaat-generaal is van oordeel dat er geen reden is om uitspraak te doen over het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Artikel 55/2 en artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet verplichten namelijk niet dat de voorwaarden voor insluiting van de internationale bescherming worden nagegaan alvorens te besluiten tot uitsluiting van deze bescherming. Aangezien er, rekening houdend met alle omstandigheden eigen aan uw zaak, ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de uitsluitingsclausules op u van toepassing zijn, is er geen reden om na te gaan of u bovendien niet voldoet aan de criteria voor internationale bescherming terwijl u ervan moet worden uitgesloten (naar analogie met: Raad van State, arrest 249.122 van 3 december 2020).”

Uit het door verweerder aangehaald arrest van de Raad van State met nummer 249.122 van 3 december 2020 blijkt dat de bepalingen met betrekking tot uitsluiting van de beschermingsstatus geen verplichting opleggen om tot een onderzoek naar het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade over te gaan als er, rekening houdend met alle omstandigheden eigen aan het geval, *ernstige redenen* zijn die er op wijzen dat één van de uitsluitingsclausules in artikel 1, D, E of F van het Verdrag van Genève van toepassing is.

Uit de voorgaande vaststellingen blijkt echter dat verweerder ten onrechte heeft gesteld dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker individuele verantwoordelijkheid draagt in het begaan van een oorlogsmisdaad, *in casu* de bombardementen van de Ayder Elementary School ten tijde van het Eritrees-Ethiopisch grensconflict.

Gelet op de gebrekkige motivering in de bestreden beslissing, waaruit geenszins kan blijken dat er ernstige redenen zijn die erop wijzen dat één van de uitsluitingsclausules van toepassing is, heeft verweerder ten onrechte nagelaten een onderzoek te doen naar de voorwaarden voor het toekennen van de internationale beschermingsstatus.

17. Om tot de toepassing van artikel 1, F van het Verdrag van Genève *juncto* artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet te besluiten onderzoekt de Raad de actuele vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A van voormeld verdrag en houdt hij rekening met de verklaringen van de verzoeker waarbij de ernst van de gestelde daden wordt geapprecieerd rekening houdende met de functie van de persoon, zijn (mede)verantwoordelijkheid, de voorgehouden verschoningsgronden, en de eventuele strafrechtelijke veroordelingen, dit alles in het licht van de aan het administratief dossier toegevoegde informatie.

Door de nalatigheid van verweerder om een onderzoek te voeren naar de nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoeker, het gebrekkig onderzoek en de onterechte beoordeling inzake de toepassing van de uitsluitingsclausule en het gebrek aan (betrouwbare) bronnen en informatie in het administratief dossier wordt het de Raad echter onmogelijk gemaakt om te beoordelen of er in hoofde van verzoeker tot een gegronde vrees voor vervolging kan worden besloten, en of verzoeker al dan niet dient te worden uitgesloten van de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 1, F van het Verdrag van Genève *juncto* artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet.

Uit de door verzoeker afgelegde verklaringen kan blijken dat hij een hoge rang bekleedde binnen de Eritrese luchtmacht en dat hij geen helder beeld ophangt van zijn opdrachten, verantwoordelijkheden en functie. Zo blijkt uit verzoekers verklaringen – onder meer – dat hij eerst aangaf dat hij enkel burgers vervoerde (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 19), om vervolgens te stellen dat hij officieren en soldaten vervoerde (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 18); dat verzoeker initieel voorhield dat hij burgerlijk piloot was (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 13, p. 15), maar later toegaf dat hij militair piloot was (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 15; notities van het persoonlijk onderhoud 3, p. 19); dat hij wisselende verklaringen aflegde over zijn opdrachten en op een gegeven moment verklaarde dat hij de opdracht kreeg om personen die de grens wilden oversteken neer te schieten om daar nadien op terug te komen (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 15; notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 15, p. 18); en dat hij zijn eigen betrokkenheid bij geheime opdrachten minimaliseert en zich verschuilt achter zijn onwetendheid (notities van het persoonlijk onderhoud 3, p. 9).

In dit verband dient nog opgemerkt dat, behoudens de informatie die betrekking heeft op de bombardementen van Mekelle in 1998, geen landeninformatie voorligt over de praktijken en werking van het Eritrese leger en regime in de periode van verzoekers aanstelling bij de Eritrese luchtmacht.

18. In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 16 februari 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS